

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 16 Ἰανουαρίου 1883,
ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10^η πρὸ μεσημβρίας συνελθόντων
τεσσαράκοντα τεσσάρων ἐταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀθη-
νῶν Ἑταιρίας εἰς γενικὴν ἐπέτειον συνέλευσιν, ὁ πρόεδρος
Α. Α. Κοντόσταυλος προσεφώνησεν αὐτοὺς ὡς ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι κύριοι,

Τὸ ἔτος τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον κατὰ τὸ ὅποιον ἔχω τὴν τιμὴν
νὰ ἐμφανισθῶ ἐνώπιον ὑμῶν ὡς πρόεδρος τῆς ἡμετέρας Ἑται-
ρίας, εἶναι ὅμως τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς μου ὡς τοιούτου,
διότι κατὰ τὸ ἔτος 1880 εἶχον περιέλθει τὸ πρῶτον τῇ εὐμενεῖ
ψήφῳ ὑμῶν εἰς τὴν προεδρείαν ταύτην, διαδεξάμενος εἰς αὐτήν,
ὡς ἐνθυμεῖσθε, τὸν ἀοιδίμον Φίλιππον Ἰωάννου, ὅστις, ζῶν τότε
ἀκόμη, ἐπέμεινε νὰ ἀποχωρήσῃ ἕνεκα τῆς ἀδυναμίας εἰς ἣν πε-
ριήγαγεν αὐτὸν τὸ πλήρες ἐξόχων πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν
γῆρας αὐτοῦ. Ὅφειλω δὲ νὰ ὁμολογήσω ὑμῖν, ὅτι τὴν ἄρνησιν
τὴν ὅποιαν τὸ κατ' ἀρχὰς ἀντέταξα πρὸς ἀποδοχὴν τῆς ὑποψη-
φιότητος εἰς τὴν πρῶτην ἐκείνην προεδρείαν οὐδὲν ἐπὶ τέλους
κατενίκησε καὶ ἀνήρρεσεν ἢ ἡ πρὸς τοῦτο ἐκδηλωθεῖσα γνώμη καὶ
ἐπιθυμία αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου μου. Βεβαίως
δὲ μόνῃ ἡ τοιαύτη παρόρμησις ἦτο δυνατόν νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς ἐμὲ
τὸ ἀπαιτούμενον θάρρος πρὸς ἀνάληψιν ἔργων, τὰ ὅποια δυσχερῆ
καὶ βαρῆα καθ' ἑαυτὰ τυγχάνοντα, ἀναλόγως τῶν δυνάμεων
μου, καθίστανεν ἔτι μᾶλλον δυσχερῆ καὶ ἔτι μᾶλλον βαρῆα αὐτῇ
ἡ τοῦ προκατόχου μου ἐκτάκτως καὶ πολυειδῶς περιφανῆς ἀξία,

Ἄλλὰ καὶ ὁ ἀνὴρ, ὅστις μετὰ τὴν πρώτην ταύτην ἐκλογὴν μου καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ μεταξύ ἐπελθοῦσαν ἀποδημίαν μου ἀνεδείχθη πρόεδρος τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως ὑπέρτερος ἐμοῦ καὶ ἕνεκα τῶν πρὸς αὐτὴν μακρῶν καὶ εὐδοκίμων ὑπηρεσιῶν καὶ ἕνεκα τῶν πολλῶν καὶ εἰδικῶν αὐτοῦ γνώσεων. Τούτων οὕτως ἐχόντων γίνεται δῆλον, ἀξιότιμοι κύριοι, ὅτι ἂν κατὰ τὸ παρελθὸν τοῦτο ἔτος δὲν ἐφάνησαν προσκόψαντα τὰ τῆς Ἑταιρίας, ἀλλ' ἐξηκολούθησαν μάλιστα καὶ πῶς προαγόμενα, τοῦτο ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δεδοκιμασμένην ἐμπειρίαν καὶ τὸν ἀκρίματον ζῆλον τῶν ἄλλων τοῦ συμβουλίου μελῶν, ὑπὸ τῆς πρὸς τὸ ἔργον δυνάμεως τῶν ὁποίων ἐκαλύπτετο καὶ ἀνεπληροῦτο ἀποχρώντως ἡ ἀδυναμία ἢ ἐμῆ.

Ἐν γένει δὲ εἰς τὰ κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν Ἑλλάδι ἀφορῶν δὲν δύναμαι βεβαίως νὰ ἰσχυρισθῶ, ὅτι τὰ πάντα ἔχουσιν ἤδη ὡς ἄριστα καὶ ὅτι τὰ πάντα χωροῦσιν ὡς ἔδει. Τὸ παρελθὸν ὁμως ἀνασκοπῶν καὶ ποριζόμενος ἐξ αὐτοῦ τὴν ἀναντίρρητον ἀπόδειξιν περὶ τῆς κατ' αὐτὸ βαθμιαίως ἐπελθούσης λίαν σπουδαίας, ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, προόδου, δύναμαι μετὰ θάρρους νὰ ἐμβλέψω εἰς τὸ μέλλον, πᾶσαν τὴν δυνατὴν βελτίωσιν τῶν παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων, μετὰ πεποιθήσεως, ἐκ τοῦ μέλλοντος τούτου προσδοκῶν. Εἰς πᾶσαν δὲ περίπτωσιν ἐπιπόλαιος μόνον καὶ ἀνεπαρκὴς ἐπομένως κριτής, ἢ δύνατο ν' ἀποδώσῃ ὀλιγομίαν καὶ ἀμέλειαν οἰανδήποτε εἰς τὰ ἐξ ἀρχῆς συμβούλια τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας περὶ τὰ ἀνατεθειμένα αὐτοῖς ἔργα, διότι αὐτὰ ἤδη τὰ ἀνέκαθεν καὶ μέχρι τοῦδε τακτικῶς ἐκδιδόμενα ἐνιαύσια πρακτικὰ τῶν συμβουλιῶν τούτων ἀναμφισβητήτως ἀποδεικνύουσιν, ὅτι οὐδέποτε εἶχον παύσει ταῦτα πᾶσαν καταβάλλοντα προσπάθειαν καὶ πᾶν μετερχόμενα μέσον πρὸς πᾶσαν δυνατὴν διόρθωσιν καὶ θεραπείαν τῶν ὁπωσδήποτε περὶ τὰ ἀρχαιολογικὰ κακῶς ἐχόντων. Ἄλλὰ τὸ ἐπιχειρημα τοῦτο δὲν εἶναι βεβαίως εὐκολον, οὔτε δύναται νὰ φανῇ τοιοῦτον εἰς ὄντινα ἀναλογισθῆ, ὅτι τὸ ἔδαφος τῶν ἀρχαιολογικῶν ἔρευνῶν καὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς μερίμνης δὲν εἶναι μικρὰ τις καὶ περιωρισμένη ἢ σποραδικῶς μόνον ἀπαντῶσα περιφέρεια, ἀλλ' ὅτι τὸ ἔδαφος τοῦτο εἶναι τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος ἀνε-

Ξαιρέτως. Τίνα δέ, ἄπειρα ἀληθῶς μέσα, ἀπαιτοῦνται πρὸς τοιαύτην ἐνέργειαν, εἶναι εὐνόητον εἰς πάντα, ὅστις ἀπλῶς τυγχάνει καλῆς πίστεως ἄνθρωπος. Ἐγὼ δὲ σήμερον εἰς τὰ εἰρημένα πρακτικὰ τῶν ἀπ' ἀρχῆς συμβουλίων τῆς Ἀρχαιο-λογικῆς Ἑταιρίας ἀναφερόμενος, εἰς τὰ ὅποια ὄλα ἀνεξαιρέτως τὰ γενικὰ ζητήματα, τὰ πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρίας ταύτης σχετιζόμενα, ἐκτενῶς καὶ λεπτομερῶς, κατὰ καιρούς, ἀνεπτύχθησαν καὶ ἐξηγήθησαν, ἀπέχω νὰ ποιήσωμαι ἰδιαιτέραν τινά, καθόλου ἢ κατὰ μέρος περὶ αὐτῶν λόγον, θεωρῶν τὸ τοιοῦτον ὡς περιττὴν παλλιλογίαν. Ζητῶ δὲ μόνον τὴν ἄδειαν νὰ ἐπαναλάβω τὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῆς δραστηρίας τῆς κυβερνήσεως ἐνεργείας πρὸς συγκέντρωσιν ἐν Ἀθήναις ὄλων τῶν ἀνὰ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα εὐρισκομένων ἀρχαιοτήτων ὅσαι μὴ συναπτόμεναι πρὸς τὸ ἔδαφος δύνανται νὰ θεωρηθῶσι χρήσιμοι πρὸς μελέτην καὶ διδασκαλίαν καὶ ἐπομένως πρὸς προαγωγὴν καὶ διχδοσιν παρ' ἡμῖν τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης.

Ἦδη ἀπόκειται εἰς ὑμᾶς, ἀξιότιμοι κύριοι, ἀφοῦ ἀκροασθῆτε τῶν ἐκθέσεων τοῦ κυρίου γραμματέως καὶ τοῦ κυρίου ταμίου ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου πεπραγμένων κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔτος, νὰ κρίνητε καὶ ἀποφασίσητε περὶ τῶν ἐφεξῆς πρακτέων. Ἄλλὰ πρὶν ἢ ἐπιτρέψω ἀλλεπαλλήλως τὸν λόγον εἰς τὰ δύο εἰρημένα μέλη τοῦ συμβουλίου, θεωρῶ, ὅτι ἔχω ἀπαραίτητον καθῆκον νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν δικαίαν ἐκτίμησιν ὑμῶν διὰ τὰς λίαν ἐργώδεις ὑπηρεσίας αὐτῶν, τὰς ὁποίας ἀμρότεροι ἐξετέλεσαν μετ' ἀφοσιώσεως καὶ μετὰ νοημοσύνης, αἵτινες εἰσὶν ἄξιοι τῆς εὐγνωμοσύνης πάντων ἡμῶν.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ γραμματεὺς Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω ἔχθεσιν τῶν ἐν τῷ ἔτει πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἔχουσαν ὡς ἐξῆς·

ΚΥΡΙΟΙ,

Ὁ λόγος ὁ περὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἄρχεται κ' ἐφέτος κατὰ τὰ εἰθισμένα ἀπὸ τῶν

ἀφορώντων εἰς τοὺς ἑταίρους τοὺς συγκροτοῦντας τὴν Ἑταιρίαν, οἵτινες καὶ ἂν δὲν εἶναι οἱ μόνοι παράγοντες τῶν χρημάτων δι' ὧν τελοῦνται τὰ ἀρχαιολογικὰ ἔργα, (διότι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι, λ. χ. τὸ ἀρχαιολογικὸν λαχεῖον, καὶ αἱ ἑκτακτοὶ τινῶν προσφοραί,) εἶναι ὅμως πάντοτε ὁ κύριος πυρὴν, περὶ ὃν πᾶν στοιχεῖον δυναμοποιὸν τῆς Ἑταιρίας προστίθεται, εἶναι τὰ συγκεκριμένα καὶ αἰσθητὰ πρόσωπα τὰ ἔχοντα τὸ ἀφηρημένον ὄνομα Ἑταιρίας.

Ἐνεγράφησαν λοιπὸν καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὸ μητρώον τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν πρὸς τοὺς ὑπάρχουσι νέοι ἑταῖροι εἰκοσιεξ. Τὸ νὰ ἐγγράφωται δ' ἐκάστοτε νέοι ἑταῖροι εἶναι σωτήριο· οὕτω διατηρεῖται ἀδιάκοπος ἡ τοῦ γένους διαδογή, διότι οἱ γεραίτεροι ἢ ἐκλείπουσι φυσικῶς ἢ ἀποκάμνουσι συνεισφέροντες. Ἐκ τῶν εἰκοσιεξ κάτοικοι μὲν τῆς πρωτευούσης ἦσαν εἰκοσιτέσσαρες, δύο δὲ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ τῶν ἑταίρων ἀριθμοῦ, ὅστις εἶναι μέγας ἀλλ' εἰς πολλὰ τῆς γῆς μέρη διεσπαρμένιος, καὶ διὰ τοῦτο ὄχι κατ' ἀκρίβειαν γνωστὸς ἡμῖν, ἀπέθανον ἐν τῷ ἔτει, καθ' ὅσον ἐμάθομεν, τέσσαρες, ὧν εἰς καὶ ὁ χρηστὸς ἡμῶν συμπολίτης Μιχ. Καραμάνος, ὅστις ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἑταιρίας διατελέσας ἑταῖρος συντρέχων χρηματικῶς κατέλιπεν αὐτῇ καὶ διὰ τῆς ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1865 διαθήκης του κληροδότημα πεντακοσίων δραχμῶν, τέταρτος αὐτὸς ἐν διαστήματι 45 ἐτῶν, ὅσα μέχρι τοῦδε ζῆ ἡ Ἑταιρία ἡμῶν. Διεγράφησαν δὲ κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου ἐκ τοῦ μητρώου τῆς Ἑταιρίας τέσσαρες τῶν λαβόντων δίπλωμα τακτικοῦ ἑταίρου, ὡς μὴ ἐκπληρώσαντες οὐδὲ ἅπαξ τὴν περὶ συνδρομῆς ὑπόσχεσίν των.

Συνδρομῆν δὲ κατέβαλον ἐντὸς τοῦ ἔτους ἑταῖροι ἐν ὄλῳ 161, καὶ δὴ 149 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, 6 ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, 6 ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Πρὸς τούτοις συνέδραμον καὶ 12 σωματεῖα ἤτοι κοινά, 4 μὲν κοσμικά, 8 δὲ ἱεραὶ μοναί. Ἐκ τῶν κοσμικῶν ἔδωκεν, ὡς συνήθως, τὸ μέγιστον ποσὸν τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον δραχμὰς χιλίας, μετ' αὐτὸ δὲ ἔρχονται δῆμοι τρεῖς, ὁ Ἑρμοπολιτῶν Σύρου δρ. 200, ὁ Πειραιέων δρ. 100, ὁ Λεβαδέων δρ. 100. Ἐκ τῶν μονῶν ἑπτὰ εἶναι τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, μία τῆς Πελοποννήσου.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων ἑταίρων τε καὶ σωματείων

καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐκάστου συνδρομῆς θέλουσι κατὰ τὸ σύνθημα ἀναγραφῆ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης. Ἐνταῦθα δ' ἐξαιρετικῶς μνημονεύομεν τοὺς δόντας ἀπὸ 100 δραχμῶν καὶ ἀνωτέρω. Εἶναι ὁ ἐν Πετροπόλει Ἰω. Κοντογιαννάκης, δὸς τὴν πρὸ ἐτῶν τακτικὴν συνδρομὴν του, δρ. 560, οἱ ἐνταῦθα Μιχ. Μελάς δρ. 280, Μενέλ. Νεγρεπόντες δρ. 100, ὁ Μηθύμνης ἀρχιερεὺς Νικηφόρος Γλυκάς δρ. 101,50, ὅστις καὶ ἄλλην δωρεὰν πᾶν φιλοτίμως ἐποίησατο τῇ Ἐταιρίᾳ.

Ἐκτακτον δὲ γενναίαν προσφορὰν προσήνεγκεν εἰς τὴν Ἐταιρίαν ἡ Ἑλληνικὴ ἐν Λονδίῳ κοινότης διὰ τοῦ πρῶην πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀγγλίᾳ Ἀλεξάνδρου Κοντοσταύλου, τοῦ προέδρου ἡμῶν, δρ. 16,582. Ὁ δὲ Νικόλ. Γ. Καραμάνος ἀνεψιὸς τοῦ προμνημονευθέντος κληροδότου, ἀφοῦ προθύμως κατέβαλε τὸ ρηθὲν κληροδότημα τοῦ θείου του, ἐδωρήσατο τῇ Ἐταιρίᾳ καὶ ἐξ ὀνόματος ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν του ὡς κληρονόμων τοῦ πατρός των Γ. Καραμάνου, χρηματίσαντος ταμίου τῆς Ἐταιρίας, τὰς 300 ἐκεῖνας δραχμάς, περὶ ὧν εἵπομεν πέρυσιν, ὅτι ἐδικαιοῦντο οἱ κληρονόμοι νὰ τὰς ἀπαιτήσωσι παρὰ τῆς Ἐταιρίας, ὡς προερχομένας ἐκ λάθους λογιστικοῦ τοῦ πατρός των.

Ὁ δὲ ἐν Λονδίῳ Ἀλέξ. Α. Ἰωνίδης προσήνεγκεν ἐκτάκτως δρ. 112 καὶ ὁ ἐν Πόρτ-Σάϊδ τῆς Αἰγύπτου Νικόλ. Σταμελὸς ἐδωρήσατο τὴν ἀξίαν ἐνὸς κερδηθέντος ὑπ' αὐτοῦ κλήρου τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου, δρ. 68,24, καὶ ἡ Τράπεζα Κωνσταντινουπόλεως ὁμοίως τὴν ἀξίαν δύο τοιούτων, δρ. 136,48.

Ταῦτα μὲν οὕτως· ἐπὶ πόσον δὲ ἀνέβη τὸ ὄλον τοῦ ἔτους εἰσόδημα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς Ἐταιρίας προσιόντων τόκων καὶ τῆς ἐκ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου καὶ εἰ τιнос ἄλλης εἰσπράξεως, θέλετε ἀκούσει μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ ταμίου.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήγαγε τὸ Συμβούλιον τὰ ἐξῆς. Πρῶτον ἀνασκαφὰς εἰς ἕξ διάφορα μέρη, αἵτινες πᾶσαι ὑπῆρξαν εὐτυχεῖς, ἀναδειξασαι πολλὰ καὶ καλὰ ἀρχαῖα, κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, προβιβάζοντα μεγάλως τὴν γνῶσιν τοῦ ἀρχαίου βίου.

Τούτων τῶν ἀνασκαφῶν ἡ πρώτη, ἥτις μᾶλλον ἀνακάθαρσις

ονομαστιά, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα Ἀκροπόλεως, ἧς τὸ ἔδαφος ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου διανοεῖτο τὸ Συμβούλιον νὰ καθαρῖση καὶ ἐρευνησῆ τὰ μῆπω ἐρευνηθέντα μέρη αὐτῆς. Ἐπεχειρήθη τὸ ἔργον τῇ 15 Μαρτίου, ἐπιστατοῦντος τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγ. Εὐστρατιάδου, τοῦ καὶ συμβούλου τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἐξακολουθεῖ ἀκόμη.

Σημείωσις περὶ τοῦ ἔργου, ἐπιδοθεῖσα ἡμῖν ἀρτίως παρὰ τοῦ ἐπιστατοῦντος, λέγει· « Ἐκαθαρίσθη ἤδη τὸ κατὰ μεσημβρίαν τοῦ Παρθενῶνος μέρος, μετακινηθέντων τῶν αὐτοῦ κειμένων λίθων τοῦ ναοῦ μετὰ προσοχῆς καὶ ἀφαιρεθέντων τῶν νεωτέρων ρυπαρῶν χωμάτων καὶ οἰκοδομητικῶν ὑλῶν καὶ ἐρείπιων. Μετεβιβάσθη ἔπειτα ἡ ἐργασία εἰς τὸ κατ' ἀνατολὰς τοῦ Μουσείου μέρος τῆς ἀκροπόλεως, ὅθεν προέβη ἐφεξῆς ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ πρὸς βορρᾶν αὐτοῦ μέρος, τείνουσα μέχρι τοῦ βράχου, ἕνεκα τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀρχαίων τῶν ἐρριμένων ἐνταῦθα ἔκπαλαι καὶ ὑπαρχόντων ἐν τοῖς κατωτέροις στρώμασι τῶν χωμάτων. Καὶ συνελέχθησαν μὲν ἤδη ἐν τοῖς χώμασι πλεῖστα καὶ λίθινα καὶ πήλινα καὶ χαλκᾶ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς λείψανα καὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῆς γλυπτικῆς καὶ τῆς κεραμευτικῆς, ἐν οἷς καὶ ἀγαλμάτιον γυναικεῖον εὐμέγεθες, ἀλλ' ἔτι πλεῖονα εἶναι ἐλπὶς νὰ συλλεχθῶσι. Καὶ εἶναι μὲν ταῦτα σχεδὸν πάντα κολοβά καὶ τὰ πλεῖστα δύσμορφα, ἀλλ' οὐχ ἥττον σπουδῆς καὶ μελέτης ἄξια, ὡς μαρτυροῦντα τὴν τῆς τέχνης βαθμιαίαν πρόοδον ἐν Ἀθήναις. »

Ἐδαπανήθησαν μέχρι τοῦδε δρ. 7221,17.

Δευτέρα καὶ τρίτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν *Τανάγρα* καὶ *Θεσπιαῖς* τῆς Βοιωτίας, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου τῶν κατὰ τὴν στερεᾶν Ἑλλάδα ἀρχαιοτήτων Παναγ. Σταματάκη, οὗ τὴν ἔκθεσιν ἀναγινώσκομεν ἐνταῦθα κατ' ἐπιτομήν (1).

Τετάρτη ἀνασκαφὴ κατ' ἐξακολούθησιν ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐγένετο ἢ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν τῇ *Ἐπιδαυρίᾳ*, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου τῶν κατὰ τὰς νήσους ἀρχαιοτήτων

(1) Ἡ ὅλη ἔκθεσις ἐκρίθη ὕστερον πρέπον νὰ δημοσιευθῇ ἐν τούτῳ τῷ τεύχει τῶν πρακτικῶν, καὶ παρεμπρός θελεῖ τὴν εὐρεῖ ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ, μετὰ καὶ τοῦ προσήκοντος σχεδιογραφήματος.

Παναγ. Καββαδία. Ταύτης τῆς ἀνασκαφῆς τὰ πορίσματα ἐγνωρίσθησαν ἤδη εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος διὰ δημοσιεύσεων ἐν περιοδικῶς καὶ ἐφημερίσι τῆς πρωτεύουσας. Ἀναγινώσκωμεν δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐπιτόμον σημείωσιν, ἐπιδοθεῖσαν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἐπιστατήσαντος (1).

Ἐδαπανήθησαν δρ. 3932,59.

Ὁ δὲ Α. Ζηνόπουλος μηχανικὸς πᾶν φιλοτίμως κατεσκεύασε τὸ δημοσιευόμενον σχέδιον τῶν τελευταίων ἀποκαλυφθέντων ἐρείπιων.

Πέμπτη ἀνασκαφὴ καὶ ἐπισκευὴ ὁμοῦ ἐγένετο ἐν τῇ *Κορινθία*. Ἐκεῖ παρὰ τὸν ποταμὸν Χιλιομοδίου κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῆς ἀμαξιτοῦ τῆς ἐκ παλαιᾶς Κορίνθου εἰς Καλαμάκιον ἀγούσης καὶ τῆς ἐκ νέας Κορίνθου εἰς Ἄργος, καὶ δὴ κατὰ τὴν θέσιν τὴν ὀνομαζομένην κοινῶς Μεγὰλη πόρτα, εἶχεν εὐρεθῆ τυχαίως τῷ 1881 κτιστὸς ἀψιδωτὸς τάφος, ἔχων ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν δι' ἀμμοκονίας ἐπιπεχρισμένων τοίχων γραφὰς πολυχρῶμους ἱκανῶς σωζομένας. Καὶ πρῶτον μὲν, ὅπως δυστυχῶς ἐνόησε παρ' ἡμῖν συμβαίνει, οἱ ἐργάται τῆς κατασκευαζομένης τότε ἀμαξιτοῦ καὶ κτίσται ἄλλοι κτίζοντες παρακείμενον ὑδρόμυλον κατέστρεψαν ἐκτὸς ὀλίγων μερῶν τὰς τρεῖς ἐκ τῶν τεσσάρων πλευρῶν τοῦ τάφου. Πενθθεῖς δ' ὕστερον τέλη Φεβρουαρίου ὁ ἔφορος Π. Σταματάκης πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κτίσματος, ἀνηρέυνησε διὰ σκαφῆς τὰ διασωθέντα αὐτοῦ μέρη, εὗρεν ἐν τῷ ἐδάφει αὐτοῦ λείψανα λαρνάκων σαρκοφάγων, ἐξ οὗ συνεπέραναν, ὅτι πρόπαλαι εἶχε συληθῆ ὁ τάφος καὶ ἀνήνεγκεν εἰς τὸ Συμβούλιον ἐν ἐκθέσει λεπτομερεῖ τὰς παρατηρήσεις του περὶ τῶν γραφῶν μετὰ καὶ προχείρου σχεδίου τοῦ κτίσματος, ἐπειπὼν καὶ τοῦτο, ὅτι ὑπάρχουσαν ἐν τοῖς πέριξ καὶ ἐτέρων ὁμοίων τάφων ἐρείπια, ὧν τινα ἔδει νὰ ἐρευνηθῶσι. Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Ἀθήνας ἐκόμισε καὶ τινα δείγματα τοῦ κεχρωματισμένου ἐπιχρίσματος καὶ ἀπεικάσματα μορφῶν τινῶν, εἰλημμένα δι' ἐπιθέσεως διαφανοῦς χάρτου, ἰδίχ δὲ τῆς μορφῆς πρεσβύτου ἱσταμένου ὀρθοῦ ἐν σχήματι πενθοῦντος. Ἐκ τῆς ἀξιολογότητος τούτων τῶν ἀπεικασμάτων παρεκει-

(1) Ὁ ἀναγνώστης θέλει εὐρεῖ ὀλόκληρον καὶ ταύτην τὴν ἐκθεσιν παρεμπρὸς ἐν τούτῳ τῷ τεύχει μετὰ καὶ τοῦ προσήκοντος σχεδιογραφήματος.

νήθη τὸ Συμβούλιον νὰ πέμψη εὐθὺς κατόπιν τὸν Δ. Φίλιον (ἅτε τοῦ Σταματάκη μεταβάντος ἀλλαχοῦ) ἵνα ἐπὶ πλέον ἐξετάσῃ καὶ ἀσφαλίσῃ διὰ περιοικοδομήσεως τὸ κτίσμα, ἅμα δὲ παρεκάλει καὶ τὸν δόκιμον παρ' ἡμῖν ζωγράφον Νικηφ. Λύτραν, ἵνα ἀπελθὼν ἐκεῖ ἴδῃ, ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαίρεθῇ τὸ ἔχον τὰς γραφὰς κονίαμα καὶ κομισθῇ εἰς Ἀθήνας, ἢ, ἂν τοῦτο ἀδύνατον, ἀπεικονίσῃ τὸ ὅλον πιστῶς διὰ χρωμάτων ὡς ὁμοιοτάτων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκ τοῦ τοίχου ἐξαίρεσις ἐφάνη ἀδύνατος, ἄνευ βλαβῶν σημαντικῶν τῆς λίαν ἐκτεταμένης ζωγραφίας, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Λύτρα ἐπὶ ὀθόνης ἢ ἀπεικόνισις ἰσομεγέθους τῷ πρωτοτύπῳ καὶ παριστῶσα τὰ μὲν σαφῆ καὶ ἄρτια, τὰ δὲ ἀμυδρὰ ἢ κολοβὰ, ὅπως ἐσώζοντο, καὶ κομισθεῖσα εἰς Ἀθήνας ἐξετάθη ἐπὶ πλαισίου ξυλίνου καὶ ἰδρῦθη προσωρινῶς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσεῖῳ. Εἶναι δὲ ὕψους μὲν 2, 92, πλάτους δὲ 3, 52, τὸ πρῶτον καὶ μόνον ἕως τώρα δεῖγμα τοιαύτης τῶν ἀρχαίων ζωγραφίας ἐν Ἑλλάδι· διότι ὅσα ἄλλα λείψανα γραφῶν ἐντοιχίων περιῆλθον μέχρις ἡμῶν καὶ ὑπὸ διαφόρων περιηγητῶν ἱστορήθησαν, ἐν Αἰγίνῃ λ. χ. καὶ εἴπου ἄλλοι, ἢ εὐρέθησαν ἐν κακῇ καταστάσει καὶ ὕστερον ἔτι πλέον ἢ καὶ ὀλοτελῶς ἐφθάρησαν, ἢ ἦσαν μικρὰ τινα καὶ ὄλως ἀσήμαντα.

Περὶ τῶν γραφῶν τοῦ Κορινθιακοῦ τούτου τάφου δὲν δυνάμεθα νὰ διαλάβωμεν ἐπακριβῶς, διότι πρὸς τοῦτο μακρὰ προαπαιτεῖται ἔρευνα, ὁποῖαν δὲν ἠὲν καίρησάμεν νὰ ποιήσωμεν. Εἰς τέσσαρας ἐπαλλήλους χώρας ἤτοι ζώνας ὀριζοντίους διαιρεῖται ἡ ἐζωγραφημένη τοῦ τοίχου ἐπιφάνεια, ἐξ ὧν ἡ μὲν κατωτάτη ἔχει κανοῦν ἐνέχον ὀπώρας καὶ ἄνθη, ἔτι δὲ ὄρωνται καὶ δύο πτηνὰ καὶ σωρὸς ἄλλος ὀπωρῶν διαφόρων, ἐνθυμιζῶν ἡμῖν τὴν γραφίδα τῶν Ὀλλανδῶν Seghers, Huysum καὶ ἄλλων, ἡ δὲ δευτέρα πρὸς τὰ ἄνω ἔχει μορφὰς ἀνθρώπων μοναχὰς ἤτοι μονὰς μεταξὺ νυμφῶν ἢ κογχῶν (niches), ἱσταμένας ὀρθὰς ἐν ἀποστήμασι συμμετρικαί, ἡ δὲ τρίτη χώρα, ἡ καὶ περιεργότατη πασῶν, ἀλλὰ καὶ λίαν δυσεῖκαστος, ἔχει πολλὰς (περὶ τὰς 10 ἢ 13) μορφὰς ἀνθρώπων τῶν μὲν εἰς διαφόρους θέσεις καὶ οἷον περὶ τράπεζαν τινα ἐπιμήκη ἐπὶ κλίνης ἀνακειμένων καὶ καθημένων, τῶν δὲ ἐνθεν καὶ ἐνθεν κατὰ τὰ δύο ἅκρα τῆς τραπέζης ἄλλως διατεθειμένων μετὰ καὶ σκευῶν τινῶν· ἡ δὲ τετάρτη χώρα ἡ ἀνωτάτη, οὐσα εἰς τετρά-

γωνα διηρημένη διὰ καθέτων γραμμῶν, ἔχει γραφὴν σταφυλῶν ἀνηρητημένων. Ταῦτα περίπου ἔχει ἡ ἀρκτική πλευρά, μικρὸν δέ τι μέρος τῆς δυτικῆς πλευρᾶς διασωθὲν ἔχει προτομὴν νεανικὴν ἐπὶ στήλης Ἑρμοειδοῦς· καὶ ὑποκάτω ἐν ἄλλῳ ἐδάφει δενδρύλιον γεγραμμένον.

Τοσαῦτα μὲν περὶ τῆς εἰκόνης· ἐν ᾧ δὲ χρόνῳ αὕτη ἀντεγράφετο ὑπὸ τοῦ ζωγράφου καὶ ἐβδομάδας τινὰς ὕστερον, ὁ Δ. Φίλιος ἐξήτασε τό τε κτίσμα ἐπὶ πλέον, καὶ τὰ περίξ δέ, ἔνθα ὁμοία ἄλλα κτίσματα ἐν ἐρειπίοις κεῖνται περὶ τὰ 30, ὡς ἔγραφεν ἡμῖν, ἀλλ' ἐν οὐδενὶ εὔρε σφζομένης τοιχογραφίας, εἰ μὴ που γραμμὰς μόνας κεχρωματισμένας, δηλούσας τὴν εἰς χώρας διαίρεσιν· ἀνέσκαψε δὲ καὶ τάφους ἀλλοίους, τοῦ κοινοτέρου δηλ. εἶδους, ἐν τῇ θέσει τοῦ Ἴσθμοῦ τῇ καλουμένη «Κυρᾶς Βρύση» ὡς καὶ ἐν ἄλλῃ καλουμένη «Κοράκου βρύση» ἐξ ὧν καὶ κτερίσματά τινα ἐκόμισεν εἰς Ἀθήνας, ἐν οἷς καὶ μία λήκυθος τῶν λευκῶν, ὁποῖαι αἰ Ἀττικαί. Ἐπὶ τέλους περιφκοδόμησε καὶ ἠσφάλισε τὸν κτιστὸν τάφον δι' ἀψίδος. Περὶ πάσης δὲ τῆς ἐργασίας του ὑπέβαλεν εἰς τὸ Συμβούλιον ἐκθέσεις ἐχούσας πολλὰς λεπτομερείας.

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ὄλον ἔργον δραχ. 3869, 15. Θεωροῦμεν δέ, ὅχι ὑπερβολικὸν τὸ ποσὸν ἀπέναντι τοῦ ἐπιτευχθέντος αποτελέσματος, τοῦ ὅτι δηλ. περιεσώθη τὸ κτίσμα καὶ ἀπεικονίσθη ἡ ζωγραφία του. Ἄν ἡ εὔρεσις αὐτοῦ ἐγένετο κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεως τοῦ νέου ἡμῶν Ἑλληνικοῦ κράτους, ὅτε τὰ πάντα παρ' ἡμῖν ἦσαν ἀσθενῆ ἢ ἀνοργάνωτα, ἀναμφιβόλως ἤθελεν ἀφανισθῆ, χωρὶς ἡ ἱστορία τῆς καλλιτεχνίας νὰ καρπωθῆ τι. Ἄς συγχαρῶμεν λοιπὸν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπὶ ποσὸν προωδευμένη ἐποχῇ καὶ ἄς ἐλπίζωμεν κρείττονας ἐνεργείας τῶν μεθ' ἡμᾶς ἐν τοῖς τοιοῦτοις.

Ἐκτη ἀνασκαφὴ μεγάλη ἐπεχειρήθη ἐπιστατοῦντος τοῦ αὐτοῦ Δ. Φιλίου τῇ 6' τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἢ ἐν Ἑλευσίνι, ἔργον, ἐφ' ὃ ἀπὸ πολλοῦ ἡ Ἑταιρία παρεσκευάζετο, τὰ δὲ πλειόνων ἐτῶν Συμβούλια αὐτῆς ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως προσεπάθουν νὰ ἐλευθερώσωσι πρῶτον τὸν χώρον, ἐφ' οὗ ἔμελλον νὰ ἐργασθῶσι δεόντως οἱ σκαφεῖς. Ὡς ἐκ προτέρων λογοδοσιῶν ἠξέεύτετε, ἐσκοπεύετο ἡ ἐξαγορὰ καὶ καθαιρέσεις πολλῶν οἰκιῶν

κειμένων εντός τοῦ ἱεροῦ περιβόλου τῆς Δήμητρος, ὡς καί ἡ μετὰ τήσιν αὐτοῖσι ἐκκλησίας. Τὰ Συμβούλια δὲ τῆς Ἑταιρίας, ἵνα διευκολύνωσι τοῦτο, προκατέβαλλον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὸ τίμημα εἰς τοὺς ἐξοικισζομένους ιδιώτας, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1877. Τὸ δὲ παρελθὸν θέρος, ἂν καὶ ἀκόμη ἔμενον τινες οἰκίαι ἀνεξαγόραστοι διὰ τὴν δυστροπίαν τινῶν ιδιοκτητῶν ἢ διὰ τὸ ὅτι αὐταὶ ἦσαν ἐπίδικοι, ἄλλαι δὲ καὶ ἐξαγορασθεῖσαι δὲν εἶχον καθαιρεθῆ διὰ διάφορα αἴτια, ἂν καὶ ζητημάτιά τινα ἄλλα προκαταρκτικὰ, ἀναγόμενα εἰς τὴν μεθοδικωτέραν τῆς μελετωμένης ἀνασκαφῆς πορείαν, δὲν εἶχον ἐντελῶς λυθῆ, ὅμως τὸ Συμβούλιον ἔκρινεν ὄχι καλὸν τὴν περαιτέρω ἀναβολὴν τῆς ἐναρξέως τῆς ἀνασκαφῆς καὶ ἐπροτίμησε νὰ ἔχη μᾶλλον δυσχερείας τινὰς ἐν τῇ τοῦ ἔργου διεξαγωγῇ, παρὰ περιμένον τὴν τελείαν ἄρσιν πάντων τῶν κωλυμάτων νὰ βλέπη τοὺς μῆνας καὶ τὰ ἔτη παρερχόμενα μὲ κίνδυνον καὶ τοῦ νὰ ἐγκαταλειφθῆ ἡ ὅλη ἐπιχείρησις, ὅπερ δὲν ἦτο ὅλως ἀπίθανον, ὡς ἔχουσι τὰ παρ' ἡμῖν. Οὕτω λοιπὸν ἀπεφασίσθη ἡ ἐναρξίς τοῦ ἔργου, ἵνα καὶ πάλιν δοκιμασθῆ καὶ ἐνδειχθῆ ἡ ἀλήθεια τῆς ἀρχαίας ρήσεως· ἀρχὴ δέ τοι ἡμισυ παντός.

Κατὰ γνώμην δὲ ὁμόθυμον τοῦ Συμβουλίου, σχηματισθεῖσαν ἐκ λόγων σπουδαίων, αἱ σκαπάναι τῶν σκαφέων κατηνέχθησαν πρῶτον ὄχι ἐκεῖ τοῦ ἐδάφους, ἐνθα τις ἀπλῶς οὕτω θεωρῶν τὰ πράγματα θὰ ἐνόμιζε πρέπον, ἐν τῇ θέσει δηλ. τοῦ πολυμαρμάρου σωροῦ τῶν διπλῶν προπυλαίων τοῦ ἱεροῦ περιβόλου, ἵνα οὕτω καλῶς ἡ ἐργασία ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ἐν χθαμαλῷ τόπῳ δῆλων ἐρειπίων καὶ δηλότερα αὐτὰ καθιστᾶσα προχωρήσῃ ἐπὶ τὰ ἀνωτέρω κείμενα ἄδηλα, ἀλλὰ ἐκρίθη δέον Ὀμηρικῶς νὰ χωρήσωμεν, ἐμβάλλοντες εἰς μέσα τὰ πράγματα, εἰς αὐτὸ δηλ. τὸ τελεστήριον ἢ μέγαρον τῆς θεᾶς, τὸ τόσον ἀτελῶς πρὸ ἐνὸς περιπόου αἰῶνος ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῶν ἐξ Ἀγγλίας *Dilettanti* ἐρευνηθὲν καὶ ὕστερον πάλιν ὀλοτελῶς ἐπικαλυφθὲν· τὰ δὲ προπύλαια τοῦ περιβόλου, τὰ πρὸ εἰκοσαετίας ὅπως οὖν πλείοτερον ἐρευνηθέντα ὑπὸ Γάλλων καὶ νῦν ὄντα ἱκανῶς ἐμφανῆ, ἠδύναντο νὰ περιμεινώσιν ἐπὶ τινα χρόνον ἀκόμη τὴν τελείαν αὐτῶν ἀνακάθαρσιν. Καὶ δὲν μετενόησε τὸ Συμβούλιον ἐπὶ τῇ ἀποφάσει

του ταύτη. Ἦδη πολλὰ ἐντὸς ἐπτὰ μῆνῶν καὶ σπουδαῖα καὶ ἀπροσδόκητα ἐνεφανίσθησαν πράγματα ἐκ τῆς οὕτω ἐνηργμένης ἀνασκαφῆς, ἐξ ὧν οὐκ ὀλίγα τινὰ καὶ ἐγνωρίσθησαν εἰς τὸ κοινὸν διὰ δημοσιεύσεων ἐν περιοδικοῖς καὶ ἄλλα θέλουσι προσεχῶς γνωρισθῆ, μετὰ καὶ σχεδίου τῶν ἀνεσκαμμένων τόπων ὅπερ παραγγελθὲν ἤδη κατασκευάζεται (1). Ἡ ὅλη δαπάνη ἀνέβη εἰς δραχ. 19,832 : 21.

Τοσαῦτα μὲν περὶ ἀνασκαφῶν. Ἐπισκευὴν δὲ τινα ἀρχαίου κτίσματος κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἄλλην παρὰ τὴν τοῦ Κορινθιακοῦ τάφου, περὶ ἧς εἵπομεν, δὲν ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν. Μόνον αὐλόγυροι τινὲς τῆς ἐνταῦθα Ἀττάλου στοᾶς, βλαπτόμενοι ἐκάστοτε παρὰ τῶν περικτιόνων καὶ διὰ τοῦτο κατὰ πᾶν σχεδὸν ἔτος ἐπεσκευαζόμενοι, ἐπεσκευάσθησαν κ' ἐφέτος διὰ δαπάνης δρ. 400 : 30.

Ἐτερος δὲ αὐλόγυρος μέγας, ὁ τῆς ἀνασκαφῆς τῆς περὶ τὸ Δίπυλον καὶ τὴν νεκρόπολιν τοῦ ἕξω Κεραμεικοῦ, εἰς ὃν πέρυσιν ἐδαπανήθησαν ὑπὲρ τὰς 3 χιλ. δρ. δὲν ἐκπληροῖ τὸν σκοπὸν του, νὰ καθιστᾷ δηλ. τὸν ἐντὸς χῶρον ἀπρόσβατον εἰς τοὺς ἀναγωγούς καὶ καθάριον, δι' οὓς λόγους εἵπομεν πέρυσιν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ, διηγηθέντες πιστῶς καὶ ἱστορικῶς, πῶς ἡ Ἐταιρία δὲν ἐβοηθήθη ἀπὸ ἐτῶν ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, ὡς ἔδει, ἵνα ἡ ἀσημοσύνη τῶν τόπων ἐκείνων ἐκλείψῃ καὶ ὁ περίξ ἀήρ μὴ μολύνῃται πρὸς βλάβην τῆς υἰείας τῆς πόλεως. Τὰ Συμβούλια τῆς Ἐταιρίας οὐδέποτε ἦσαν ἀναισθητα πρὸς τὸ ὑφεστῶς κακὸν καὶ πρὸς τὰς μομφὰς τὰς πολλάκις ὑπὸ τῆς δημοσιογραφίας ἐξενεχθείσας. Ἀλλὰ πρέπει νὰ πεισθῆ τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης, ὅτι ἄνευ τῆς νομίμου ἀρωγῆς τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν οὐδὲν θέλει κατορθῶσει ἡ Ἐταιρία διὰ μόνων τῶν χρημάτων της. Ἡ δὲ ἀρωγὴ αὕτη, τόσα ἔτη ἐπιζητουμένη ἐγγράφως τε καὶ προφορικῶς παρ' ὧν δεῖ, δὲν ἔρχεται.

Ἀγοραὶ δὲ ἐνταῦθα ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἐταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πολὺ δὲ πλείονες ἢ ἄλλοτε, δαπανηθέντος ποσοῦ δραχμῶν 19,286 : 80. Μόνον ἅπαξ ἐν ἔτει

(1) Ἴδε παρεμπρὸς τὴν ὅλην ἐκθεσιν τοῦ ἐπιστατήσαντος, ὡς καὶ τὸ σχέδιον.

1876 είχε δοθῆ δια ἀρχαία ποσὸν πλησιάζον τὸ ἐφετεινόν, δραχμαὶ 15,563.

Περὶ τῆς ποιότητος τῶν ἀγορασθέντων δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκταθῶμεν. Ἄς ἐκτιμηθῶσι κατὰ τὴν ἀξίαν των παρὰ τῶν μελλόντων νὰ ἴδωσιν αὐτὰ καὶ μελετήσωσι. Ἀρκεῖ μόνον νὰ εἴπωμεν, ὅτι εἶναι μεταξὺ αὐτῶν καὶ τινὰ σπάνια, ἴσως καὶ κἀνὲν μοναδικόν.

Δωρεαὶ δὲ ἀρχαίων εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἐγένοντο τὸ ἔτος τοῦτο μέτραι κατὰ τε τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιόν. Τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ὅταν τυπωθῆ. Ἀνεγράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν δηλώσει, ἄς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας κατεχώριζεν ἐκάστοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτεύουσας. Ἄλλὰ δωρεὰς ἀξίας πολλοῦ λόγου ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν, καθὼς καὶ ἄλλοτε πρὸς ὑμᾶς διὰ πλειόνων εἴπομεν, ὅτι τότε θὰ λάβωμεν, ὅταν καὶ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑταιρίας αἱ συλλογαὶ ἐν οἰκοδομαῖς συντετελεσμέναις διαταχθῶσιν εὐπρεπῶς. Πρὸ τούτου οἱ ἔχοντες ἀρχαία συμπολιταὶ θὰ προτιμῶσι νὰ τὰ φυλάττωσιν ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν οἰκίαις. Ἄλλ' ὑπάρχουσι βεβαίως καὶ ἐξαιρέσεις, ὅτε ἰδιαιτεραὶ περιστάσεις παρῆκοντι νὰ δεικνύωσιν ἤδη ἀπὸ τοῦδε τὴν ἐλευθέριον διάθεσιν των πρὸς τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος. Ὅλη συλλογὴ βαρύτιμος Αἰγυπτιακῶν ἀρχαιοτήτων ὅτι προπέρυσιν ἐδώρηθη τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει παρὰ τοῦ ὁμογενοῦς Ἰωάννου Δημητρίου τοῦ ἐκ Λήμνου, πάντες γινώσκετε, ὡς καὶ ὅτι αὕτη παραληφθεῖσα παρὰ τῆς Ἑταιρίας διευθετήθη ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Μετσοβείου πολυτεχειοῦ. Ἀγγέλλομεν ὅτι ὁ γενναῖος δωρητὴς συμπληρῶν τὸ δῶρόν του ἐπεμψε τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἑπτὰ ἐτικιβῶτια πλήρη ἀρχαιοτήτων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ἅπερ ὡσαύτως παρεδόθησαν τῇ Ἑταιρίᾳ, ἀλλὰ δὲν ἀνοίχθησαν ἀκόμη, ἀπαιτήσαντος τοῦ δωρητοῦ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀνοίξεως, ἕως οὐ εὐκολυνθῆ νὰ πέμψῃ καὶ τὸν κατάλογον τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων.

Περὶ τοῦ ἐν τῷ Πολυτεχειῷ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας καὶ ἰδίως περὶ τῶν δύο ἐτι προσληφθεισῶν αἰθουσῶν καὶ περὶ διασκευῆς αὐτῶν καὶ ἐπιπλώσεως, ἵνα καταστῶσι πρόσφοροι εἰς ὑποδοχὴν τῶν ἐκ τοῦ Βαρβακείου μετακομισθέντων ἀρχαίων, ἐρρήθησαν ἐν τῇ περυσινῇ λογοδοσίᾳ τοῦ Συμβουλίου ἱκανά, ὅτε καὶ

ἠλπίζετο, ὅτι ἐντὸς τριῶν μηνῶν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀνοιχθῶσιν εἰς τὸ κοινὸν αἱ δύο αἰθουσαι, ἀλλ' αἱ ἐργασίαι αἱ πολλαὶ καὶ ποικίλαι ἰδοῦ ἀπήτησαν ἄλλους ἐννέα μῆνας, καὶ μόλις σήμερον δυνάμεθα νὰ ἀγγείλωμεν, ὅτι κατὰ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς μηνὸς θέλει ἀνοιχθῆ ἡ μία τῶν αἰθουσῶν τούτων, ἡ δὲ ἄλλη ὑστερώτερα, εἰ καὶ πάντα τὰ ἐπιπλά κ' ἐκείνης ἤδη κατεσκευάσθησαν. Τὴν ὅλην δὲ ἐπιστάσιαν τῶν ἔργων τῆς διατάξεως εἶχεν ἐφ' ἑαυτοῦ ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ τῆς Ἐταιρίας Μουσείου Ἄθαν. Σ. Κουμανούδης, προστεθέντος ἔτι καὶ ἐνὸς τρίτου κλητῆρος πρὸς τοῖς δυσὶν ὑπάρχουσι, τοῖς λίαν ἀπασχολημένοις ἐν ταῖς ἐτέραις αἰθούσαις, αἱ ὁποῖαι ἠνοίγοντο εἰς τὸ κοινὸν καθ' ἐκάστην. Ἐδαπανήθησαν εἰς τὰ διάφορα Μουσειακὰ ἔργα δρ. 28,303: 85. Ἐκ τούτων αἱ 1451 ἐδόθησαν ἰδίως διὰ συγκολλήσεις ἀρχαίων. Ὁ αὐτὸς ἐπιμελητὴς συνέτασεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα καὶ τὸν κατάλογον τῶν εἰσρεόντων πάντοθεν ἀρχαίων τῆς Ἐταιρίας (1). Ἐφθάσαμεν δὲ ἐν αὐτῷ τὸν γενικὸν ἀριθμὸν 13,273 (2). Πέρυσιν ὁ ἀριθμὸς ἦτο 12,569.— Ἡνοίγετο δὲ τὸ Μουσεῖον διὰ τε τοὺς ἐταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης καθ' ἐκάστην, πλὴν τῆς Κυριακῆς, καὶ τὸ ἐκ τῶν εἰσιτηρίων εἰσπραχθὲν ἐφέτος ποσὸν ἀνέβη εἰς δρ. 1639. Ἄλλα δὲ 20 δραχμαὶ εἰσπράχθησαν ἐκ πωλήσεως καταλόγου

(1) Τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἐταιρίας, ἃ καταγράφονται εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον, εἶναι ἀποτεθειμένα ἐν διαφόροις τόποις, τὰ μὲν πλεῖστα ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρθακειοῦ καὶ ἐν τῷ Μετσοβείῳ πολυτεχνείῳ (πλὴν τῶν ἐν αὐτῷ Αἰγυπτιακῶν, Μυκηναίων, Ναυπλιακῶν, Σπαταίων καὶ Ἀχαρνικῶν, ἃ εἰς ἰδίους καταλόγους καταγράφονται) καὶ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσεῖῳ, ὅχι ὀλίγα δὲ ἐν ταῖς περιοχαῖς τοῦ λεγομένου Βουλευτηρίου, τῆς Ἀττάλου στοᾶς, τῶν Γιγάντων, τοῦ Κατηφόρη, ἔτι ἐν τοῖς ὑπαίθροις τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου, τῆς ἔξω τοῦ Διπύλου νεκροπόλεως, τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου, τοῦ Ἀσκληπείου, τέλος ἐν αὐτῇ τῇ Ἀκροπόλει παρὰ τῷ τῶν ἀπομάχων φυλακείῳ καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ ἐκεῖ πλησίον οἰκίσκῳ, διασκευασθέντι εἰς προσωρινὸν Μουσεῖον.

(2) Σύγκεται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν· λιθίνων 3821, χαλκῶν 972, (ἐξ ὧν 100 σταθμὰ), σιδηρῶν 48, μολυβδίνων 2140, (ἐξ ὧν 1149 σάμβλα καὶ 355 σταθμὰ), ἀργυρῶν 56, χρυσῶν 187, ὄστεινων 95, θαλίων 244, διαφόρων ὕλων 295, πηλίνων ἀργείων 2799, πηλ. μορφῶν 1287, πηλ. μητροῶν ἢ τύπων 146, πηλ. λύχνων 544, πηλ. σκευῶν 261, πηλ. θραυσμάτων 247, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν 102, πηλ. φακοειδῶν καὶ ἀρτοειδῶν 28, πηλ. λαθῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. Ἰστέον δέ, ὅτι αἱ λαθαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνε-

τῶν Μυκηναίων ἀρχαίων, ὃν ὑπὸ τοῦ δ^ος Ἑρ. Σχλίεμαν συν-
ταχθέντα Γαλλιστὶ καὶ τυπωθέντα εἰς τρισχίλια σώματα παρα-
πίγραφοι (ἐκ Ρόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων)
συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τῆς 10 χιλιάδας, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Du-
mont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*, Paris, 1871.
Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσι τὰ ἑξῆς·

Χρυσᾶ.

Ἑλληνικὸν (ἐξ ἡλέκτρου)	1
Ῥωμαϊκὰ (ὧν τὸ ἐν νομισματοσίμῳ)	3
Βυζαντινά	249
Βενετικά	5
Κουφικὸν καὶ Περσικὸν	2
	<hr/>
	260

Ἄργυρᾶ.

Ἑλληνικά	570
Ῥωμαϊκὰ (ἐν οἷς καὶ ἐκ κράματος billon)	240
Παρθικῶν βασιλείων	167
Βυζαντινῶν, μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων	107
	<hr/>
	1084

Ἐκ κράματος rotin.

Numi Alexandrini	509
----------------------------	-----

Κίθδηλα νεώτερα.

Ἄργυρᾶ	12
Χαλκᾶ	12
	<hr/>
	24

Ἄλλα δὲ χαλκᾶ ἔτι ὑπάρχουσιν διαφόρων ἐθνῶν καὶ ἐποχῶν. ἀνατάκτα ὑπὲρ
τῆς 20 χιλιάδας, ὧν τὰ πλεῖστα ἐντελῶς ἄχρηστα ὡς ἐφαρμένα.

Ἔτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκ-
δομένος κατάλογος ὑπὸ Μ. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν
δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρισίοις, 1880. Ἐν
δὲ τῷ πέρυσιν ἐκδοθέντι βιβλίῳ τοῦ L. v. Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ *Katalog der
Sculpturen zu Athen*, Marburg, 1881, εἶδομεν ὅτι καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας
λίθινα γλυπτὰ περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἑξῆς ἐπίτομον
κατάλογον τῶν Ἀθηνῶν Μουσείων: *Die Museen Athens*, von Dr A. Milch-
höfer. Athen, Karl Wilberg, 1881. Ἄς εὐχρηθῶμεν δὲ καὶ Ἑλληνικοῦ κατα-
λόγου ἐκδοσιν.

λαβούσα δῶρον ἡ Κυβέρνησις ἔπεμψεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν, ἵνα πωλῆται πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου αὐτῆς.

Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ἠύξησε τὸ ἔτος τοῦτο πλειότερον παρὰ ἄλλοτε, καὶ ἐκ δωρεῶν μὲν, ἀλλὰ μάλιστα διότι κατ' εὐκαιρίαν τινὰ ἐκ παλαιοπωλικοῦ ἐν Εὐρώπῃ ἐργαστηρίου ἡγοράσθησαν ὄχι ὀλίγα περιηγητικὰ καὶ μουσειογραφικὰ βιβλία εἰς Γαλλικὴν, Γερμανικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ὧν τινα καὶ βαρύτιμα διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς εἰκονογραφίας καὶ σχέδια τόπων καὶ κτισμάτων, δοθέντος ποσοῦ δραχ. 2440: 85 διὰ 46 τόμους (ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά). Ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου πρέπον ν' ἀρχίσῃ ἡ Ἑταιρία νὰ συνειθίζῃ εἰς δαπάνας ὅχι γλίσχρας ὑπὲρ κτήσεως βιβλίων ἀρχαιολογικῶν, διότι ἐν πρωτεύουσῃ πόλει, οἷα αἱ νῦν Ἀθῆναι, ἔνθα καὶ ὁμογενεῖς καὶ ἀλλογενεῖς λόγιοι πολλοὶ διαρκῶς διαβιοῦσιν ἢ διέρχονται ἐπὶ βραχὺ διατρίβοντες, δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς πολλὰς αὐτῶν χρείας μία ἢ δύο δημόσιαι βιβλιοθήκαι, ἢ Ἐθνικὴ σὺν τῇ τῆς Βουλῆς, αἵτινες οὐδ' αὐταὶ εἶναι ὅσον ἤθελέ τις ἐπιθυμήσει, πλούσιαι. Ἀλλὰ καὶ πλουσιώταται ἂν ἦσαν, πολλὰκις συμβαίνει τὸ βιβλίον οὐ ἔχει τις μεγίστην χρεῖαν ἐν ρητῇ τινι ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ, νὰ μὴ εὐρίσκειται πρόχειρον· τότε ἀσπάσιον ἐπικούρημα γίνεται τρίτη τις ἢ καὶ τετάρτη βιβλιοθήκη, προσιτῆ εἰς τοὺς χρῆζοντας. Αἱ δὲ Ἀθῆναι, τὸ τῆς Ἑλλάδος Μουσεῖον, κατὰ τὸ δοθὲν αὐταῖς ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὄνομα, νὰ φιλοτιμῶνται πρέπει καὶ ἐν τῇ νέᾳ αὐτῶν ἀναβιώσει ὡς ἐστία φωτὸς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἀνατολήν, νὰ μὴ ὑστερῶσι πολὺ τῆς ἀρχαίας των δόξης. Εἰρήσθω δ' ἐνταῦθα χάριν ἱστορίας, ὅτι ἡ Ἑταιρία ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1837 πρώτης συστάσεώς της μέχρι τοῦ 1858 οὐδὲ ἐν βιβλίον ἠγόρασε· τόσον τὰ ἡμέτερα τότε ἦσαν ἀσθενῆ· ἀλλὰ μόνον ὅσα τῇ ἐχαρίζοντο ἐλάμβανε, ὀλιγοστά βέβαια κ' ἐκεῖνα καὶ οὐδὲ πάντα ὕλης ἀρχαιολογικῆς· πρῶτον δ' ἐν ἔτει 1859 εἰδαπνήσθη ποσόν τι δι' ἀγορὰν τοῦ Συντάγματος τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Βοικχίου καὶ ἔκτοτε μετὰ δειλίας μὲν ὡς εἰκὸς καὶ φειδοῦς, συστηματικῶς δὲ, εἰς ἀρχαιολογικῶν βιβλίων ἀγορὰς προέβαινε καθ' ἕκαστον ἔτος, νῦν δὲ ἐχώρησεν ὀλίγον γενναιότερον.

Τὰ δὲ δωρηθέντα καθ' ὅλον τὸ ἔτος βιβλία καὶ φυλλάδια εἶναι

18. Πίναξ αὐτῶν ὡς καὶ τῶν ἀγορασθέντων θέλει προσαρτηθῆ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει, ὅταν τυπωθῇ. Προέχουσι δὲ ἐν τοῖς δωρηθεῖσιν, ὡς συνήθως, τὰ πεμφθέντα παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ῥωσικῆς καὶ τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἔστω δὲ γνωστὸν εἰς τοὺς ἐταίρους, ὅτι πάντων τῶν βιβλίων τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Παρελήφθησαν δὲ ἐν τῷ ἔτει τούτῳ παρὰ τοῦ γλύπτου Λαζ. Φυτάλη ἐξειργασμένα αἱ μαρμαρίναι προτομαὶ τῶν προέδρων τῆς Ἑταιρίας Ἰακώβου Ρίζου καὶ Φιλίππου Ἰωάννου καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ δωματίῳ ὅπου ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ.

Ἐπὲρ δὲ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ κράτους πολλῶν ἀρχαιοτήτων, αἰ ὁποῖαι ὅσον εἶναι ἐπιθυμητὸν δὲν ἐφορεύονται, (διότι οἱ τρεῖς μόνοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὑπάρχοντες διωρισμένοι ἔφοροι δὲν ἐπαρκοῦσιν) τὰ Συμβούλια τῆς Ἑταιρίας ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν μεριμνῶσι μὲν καὶ θέλουσι νὰ πράττωσιν ὅτι συντελεστικὸν πρὸς τὴν αὐτῶν συντήρησιν, δυσκολεύονται δὲ πολὺ διὰ τὴν σπάνιν τοῦ χρειώδους προσωπικοῦ καὶ τῶν χρηματικῶν μέσων. Ὅμως δὲ τὸ δυνατὸν ἐγένετο καὶ τοῦτο τὸ ἔτος εἰς τινὰ μέρη. Πρὸς τὴν Θεσσαλίαν ἰδίως, τὴν αἰσίως συσσωματωθεῖσαν τῷ Ἑλληνικῷ βασιλείῳ, ἔτρεψε τὸ Συμβούλιον τὴν προσοχὴν του, λαθὼν ἀφορμὴν τὰς πληροφορίας, ἃς περιηγηταὶ πρῶτον ὁμογενεῖς καὶ ἀλλογενεῖς, ἔπειτα δὲ καὶ ὁ τῆς Ἑταιρίας ἀντιπρόεδρος ἔδωκεν, ὁ δὲ τὸν τόπον ἐπισκεψάμενος κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος, προσέτι δὲ καὶ ὅσα τινὲς ἄλλοι λόγιοι ἐκαίθεν διὰ τῶν ἐφημερίδων ἢ διὰ γραμμῶν πρὸς τὴν Ἑταιρίαν ἐδήλωσαν. Ὅθεν ἤδη ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἤλθε τὸ Συμβούλιον εἰς ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ νομάρχου Θεσσαλίας Θ. Θεοχάρη, ὃν παρεκάλεσε νὰ μεριμνήσῃ ἰδιαίτατα ὑπὲρ σωτηρίας τῶν κατὰ τὴν χώραν ἀρχαίων καὶ ἄμα ἐδήλωσεν αὐτῷ, ὅτι προθύμως θέλει καταβάλλει πᾶσαν δαπάνην ἣτις ἤθελε χρειασθῆ πρὸς περισυναγωγὴν αὐτῶν εἰς δημόσια καταστήματα. Εὗρε δὲ ἐν τῷ ἀνδρὶ μεγάλην προθυμίαν πρὸς τοιαύτην ἐνέργειαν, ὅστις καὶ οἶκοθεν ἤδη πρότερον εἶχε διατάξει εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν τὰ δέοντα δι' ἐγκυκλίων. Ὑστερον δὲ καὶ ἀντίτυπα τοῦ ἀρχαιολογικοῦ νόμου λαθὼν σταλέντα αὐτῷ

παρὰ τοῦ Συμβουλίου διένειμεν εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς πρὸς ὀδηγίαν των. Ἐφιλοτιμήθησαν δὲ καὶ αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ ἐν Λαρίσῃ, Τυρνάβῳ, Βώλῳ, Ραψάνῃ, Βελεστίνῳ νὰ ἐκτελέσωσι τὸ καθήκον αὐτῶν, ὡσαύτως δὲ καὶ τινες τῶν νεωστὶ διορισθέντων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων συνέπραζαν, καὶ οὕτω περιεσυνάχθησαν ὄχι ὀλίγα ἀρχαῖα, ἰδίως ἐν Λαρίσῃ μὲν ἐν τῷ Διδασκαλείῳ, μέχρι τοῦδε 166 γλυπτὰ ἢ ἐνεπίγραφα μάρμαρα, ἐν Τυρνάβῳ δὲ ἐν τῷ δημαρχείῳ 8, καὶ ἀλλαχοῦ τινα, ἐξ ὧν καὶ ἀντίγραφα ἐστάλησαν εἰς τὴν Ἑταιρίαν. Ἐνέκρινε τὸ Συμβούλιον ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ καὶ τόδε· νὰ κτισθῇ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἐν Λαρίσῃ Διδασκαλείου δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας οἰκοδομὴ τις μετρία, ἵνα περιλάβῃ τὰ συναχθέντα καὶ συναχθησόμενα ἀρχαῖα, ὅσα δὲν κριθῶσιν ὡς μετακομιστέα εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Ἦδη δὲ καὶ σχέδιον ἐποίησεν τῆς οἰκοδομῆς ὁ μηχανικὸς ὁ ἐκεῖ, παραγγελίξ τοῦ νομάρχου. Ἐν τοῖς πέριξ δὲ τοῦ Βώλου πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου Διμῆνι γνωσθέντος τὴν παρελθοῦσαν ἄνοιξιν ὅτι ὑπάρχει τύμβος τις πᾶν ἀρχαῖος, ἔχων ὁμοιότητα πρὸς τοὺς Μυκηνῶν καὶ Μενιδίου, ἄξιος ἐρεύνης, ἐσκέφθη τὸ Συμβούλιον νὰ πέμψῃ ἀμέσως πρὸς τοῦτο τὸν ἔφορον Σταματάκη, ἀλλ' ἀνεβλήθη ἡ ἀποστολὴ, ἕνεκα μάλιστα τοῦ ὅτι ὁ Σταματάκης ἦν τότε ἀπασχολημένος ἐν Δελφοῖς καὶ ἀλλαχοῦ περὶ ἔργα μὴ ἐπιδεχόμενα διακοπῆν. Εἶχεν ὅμως ληφθῆ ἤδη πρότερον πᾶσα φροντίς παρὰ τοῦ ἐπάρχου Βώλου Ἰω. Κοντάκη, τοῦ καὶ ἐκ προτέρων τῆς Ἑταιρίας λογοδοσιῶν γνωστοῦ ὑμῖν ὡς φιλαρχαίου, ὅπως μὴ τυχὸν ὁ τύμβος λάθρα ἀνοιχθῇ καὶ συληθῇ. Προσεχῶς δὲ θὰ γίνῃ ἡ δι' ἀνασκαφῆς αὐτοῦ ἐξέτασις, ληφθείσης ἤδη τῆς ἀδείας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου. Εἰς τὰς ἀνωτέρω δὲ καταλεχθείσας περισυναγωγὰς καὶ ἐπιμελείας ἀρχαίων ἐδαπάνησεν ἡ Ἑταιρία ὄχι πλέον τῶν 302 δραχμῶν. Ἄν προσθήσῃτε καὶ 456 δραχ. ἄς κατέβαλε ὑπὲρ ἀγορᾶς δύο ἀρχαίων ἐπιτυμβίων ἀναγλύφων ἐκ Λαρίσσης, ἃ μετεκομίσθησαν ἐνταῦθα, γίνεται τὸ ὅλον τῶν δαπανηθέντων δραχμαὶ 758, ποσὸν βέβαια μικρόν· ἀλλὰ ἐγνώσθη οὕτω εἰς τοὺς κατοίκους τῆς νεωστὶ ἐλευθερωθείσης χώρας, ὅτι ἔστι τις καὶ ἐν Ἑλλάδι ὁ προνοῶν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν προγονικῶν μνημείων καὶ ἡ πρὸς αὐτὰ στοργὴ δὲν εἶναι

ἀποκλειστικὸν ἰδίωμα τῶν ἐκ δύσεως καὶ βορρᾶ περιηγητῶν. Ἴνα δὲ τοῦτο στερεῶς πιστευθῆ παρὰ τῶν κατοίκων ἐκείνων τῶν μερῶν ὡς καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, χρεῖα πολλῆς ἔτι καὶ συντόνου παρ' ἡμῶν ἐνεργείας ὡς καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀρχαίων, ἃ οἱ Γερμανοὶ σκάψαντες ἀνέδειξαν, ἔκρινε δέον τὸ Συμβούλιον νὰ δαπανήσῃ καθὼς πέρουσι, οὕτω καὶ ἐφέτος, ποσὸν τι εἰς ἐργασίας, ἃς ὑπέδειξεν ὁ ἔφορος Κωνστ. Δημητριάδης ὡς ἀπαραιτήτους καὶ κατεπειγούσας, χάριν ἐξασφαλίσεως ἢ καλλίονος τῶν εὐρεθέντων συντηρήσεως ἐν ὧσφ δὲν ἀποφασίζεται ὀριστικῶς περὶ αὐτῶν, καὶ ἐδαπανήθησαν δρ. 1143: 55. Παρὰ δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐρωτηθὲν τὸ Συμβούλιον, ὅποιαν ἔχει γνώμην περὶ τοῦ τόπου, ἔνθα πρέπει ὀριστικῶς νὰ μείνωσι τὰ πολύτιμα ταῦτα καὶ διδακτικώτατα ἀρχαῖα, ἀπήντησεν ἐγγράφως ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα τέχνης τὰ μὴ στενῶς συνδεόμενα μετὰ τῶν οἰκοδομῶν καὶ πρὸ πάντων ὁ Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους πρέπει νὰ μετακομισθῶσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις κεντρικὸν Μουσεῖον, ἔνθα ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν καὶ μελέτη παρὰ τῶν ἀπανταχοῦ γῆς ἀρχαιολόγων εὐκολωτέρα θὰ γίνεταί καὶ καρποφορωτέρα ἢ ἐν τῇ ἀποκέντρῳ Ὀλυμπίᾳ, τῇ ἐστερημένῃ βιβλιακῶν καὶ ἄλλων βοηθημάτων. Πρέπει δὲ νὰ γίνῃ ὡς τάχιστα ἢ μετακόμισις των, ἵνα μὴ, χρονίζοντος τοῦ πράγματος, πάθωσι τι ἀνήκεστον καὶ ὕστερον ἀνωφελῶς μετανοῶμεν.

Πρὸς τούτοις ἀναφέρομεν, ὅτι ἐπλήρωνεν ἡ Ἑταιρία καθ' ὅλον τὸ ἔτος μισθοῦς ἀρχαιοφυλάκων ἐν Χαιρωνείᾳ, Τανάγρα, Θεσπιαῖς, Μυκῆναις, Ναυπλίᾳ καὶ Νεμέᾳ. Εἰσῆχθησαν δὲ καὶ τινὰ λίθινα ἀρχαῖα ἀγορασθέντα χρήμασι τῆς Ἑταιρίας εἰς τὰς συλλογὰς τὰς ἐν Τανάγρα καὶ Θήβαις, ὧν ἡ σημειώσεις ἐκάστοτε στέλλεται εἰς τὸ ἡμέτερον Συμβούλιον. Ἰδίως δὲ τὸν κατάλογον τῶν ἐν τῇ Θηβαϊκῇ συλλογῇ ἀρχαίων προεβίβασεν ἀπὸ τοῦ ἀρ. 218 μέχρι τοῦ 243 ὁ μέχρι πρὸ μικροῦ ἐπαρχιακὸς αὐτόθι δημοδιδάσκαλος Ἐπαμ. Κορομάντζος, ὁ γνωστὸς ὑμῖν καὶ ἐκ προτέρων λογοδοσιῶν.

Τὰ ἐξῆς ρηθησόμενα ἀναφέρονται εἰς τὰς σχέσεις, ἃς ὡς ἐκ

της φύσεως τῶν πραγμάτων, ἔχει ἡ Ἐταιρία πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ εἰς βουλευμάτα αὐτῆς καὶ προτάσεις καὶ εὐχάς.

Ἐξηκολούθησε τὸ Συμβούλιον δι' ὅλου τοῦ ἔτους προκαταβάλλον ἀτόκως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δι' ἄλλας τε δαπάνας ἀρχαιολογικάς, ὡς ἐκάστοτε παρίστατό τις χρεία ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Παιδείας μὴ προβλεφθεῖσα ἐν τῷ τοῦ Κράτους προϋπολογισμῷ, καὶ μάλιστα διὰ ἐξαγορὰν ἰδιωτικῶν οἰκιῶν καὶ γηπέδων ἀρχαιολογικῆς σημασίας ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Ἐλευσίνι, χάριν μελλουσῶν ἀνασκαφῶν. Μία τούτων τῶν γενομένων ἀγορῶν εἶναι ἰδιαίτερας μνείας ἀξία ἡ τοῦ ἐν τῇ Ὠρωπιᾷ γῆ Ἀμφιαραείου, εἰς ἣν τὰ μάλιστα συνετέλεσε τὸ Συμβούλιον, ἀποστειλαν ἐπὶ τοὺς τόπους ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα τῆς Ἐταιρίας, ἵνα παρατηρήσαντες τὰ σωζόμενα ἐν τῇ θέσει Μαυροδήλεσι ἐρείπια, τοὺς αὐτόθι ἐνεπιγράφους καὶ γλυπτοὺς λίθους ὡς καὶ τὸν περίβολον, πιστώσωσιν, ὅτι ὄντως ἡ ἀρχαία θέσις τοῦ μαντείου περιέρχεται εἰς κτῆσιν τοῦ δημοσίου, καθὼς ἐλλόγως παρεδέχθησαν οἱ δοκιμώτεροι τῶν ιστορησάντων τὰ μέρη ἐκεῖνα (1). Ἀφοῦ οἱ ἀπόστολοι ἐβεβαίωσαν τοῦτο, ἐτελέσθη ἡ ἀγορά.

Πέρυσιν εἰχομεν εἰπεῖ ἐν τῇ λογοδοσίᾳ, ὅτι τὸ 1881 ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ τὸ Συμβούλιον ἔγραψεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ὅτι εἶναι πρόθυμον νὰ προκαταβάλλῃ ἀτόκως τὴν δαπάνην πρὸς ἐξοικονόμησιν καὶ τῆς τρίτης πλευρᾶς τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου, ἵνα παρασκευασθῇ οὕτω χώρος πλείων πρὸς ὑποδοχὴν καὶ τακτικὴν ἴδρυσιν τῶν πολλῶν τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐταιρίας λιθίνων γλυπτῶν, τὰ ὅποια δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἐσκορπισμένα εἰς διάφορα μέρη. Λυπούμεθα δὲ σήμερον λέγοντες, ὅτι καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἀπάντησιν εἰς τὴν πρότασιν

(1) Μόνος ἴσως ὁ Γάλλος Hanriot ἐν τῇ περὶ τῶν δῆμων Ἀττικῆς πραγματείας του ἔθηκε τὸ Ἀμφιαραεῖον εἰς ἄλλον τόπον, κατὰ τὴν Ἀγίαν Παρασκευῆν, ὃν τόπον ἐπεσκέψαντο ὡσαύτως οἱ τῆς Ἐταιρίας ἀπόστολοι, ἀλλὰ δὲν εὔρον τοὺς λόγους τοῦ ἀνδρὸς πειστικούς. Ἰδιαιτάτα δὲ συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς θέσεως Μαυροδήλεσι τὰ κατὰ χώραν καὶ νῦν ἔτι εὕρισκόμενα βάρθρα ἐνεπίγραφα καὶ εἰς ὄρος (ὀρόσημον) τοῦ περιόλου ἔχων τὰ· «Ὄρος· μὴ τοιχοδομῆιν ἐντὸς τῶν ὄρων ἰδιώτην.» ("Ἴδε Bul. de cour. hel. 1879, σ. 437). τοιαῦτα δηλ. μνημεῖα, ὅποια εἶναι πάντῃ ἀπίθανον, ὅτι μετεκομίσθησαν ἐκεῖσε ἀλλαχόθεν.

ἡμῶν ἐκείνην. Ἐν τούτοις τὰ λίθινα ἀρχαῖα τῆς Ἑταιρίας τὰ ὁποῖα καθ' ἐκάστην πληθύνουσιν, εἴτ' ἐξ ἀνασκαφῶν εἴτ' ἐξ ἀγορᾶς καὶ δωρεῶν προερχόμενα, δὲν ἔχομεν πῶς νὰ τὰ οἰκονομήσωμεν, διότι τὰ ὑπόγεια τοῦ Βαρβακείου τὰ εἰσέτι κατεχόμενα ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας εἶναι ἤδη πρὸ πολλοῦ ὑπερπεπληρωμένα. Ὅθεν ἐξακολουθοῦμεν μὲν στέλλοντες εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον ἐκάστοτε ὅσα λίθινα ἀποκτῶμεν (*) ἀλλὰ παντάπασιν δὲν εὐχαριστοῦμεθα βλέποντες αὐτὰ δι' ἔλλειψιν τοῦ προσήκοντος χώρου ἀποτιθέμενα ὅπου καὶ ὅπως δὲν θέλομεν. Ἐσχάτως δὲ ἰδόντες ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἐγγεγραμμένον ποσὸν 50 χιλ. δραχμῶν διὰ πρόοδον τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Μουσείου, εὐχόμεθα νὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς βουλῆς, ὕστερον δὲ κατὰ πόδα νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ τοῦ ἔργου ἐκτέλεσις.

Χρεωστοῦμεν δὲ καὶ τὸ ἐξῆς νὰ εἴπωμεν, ὃν σχετικόν πως πρὸς τὰ ἀνωτέρω* ὅτι τὸ Συμβούλιον εἰς μίαν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας πρὸς τὴν Ἑταιρίαν γενομένην ἀνακοίνωσιν ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ 1881, τῆς ὁποίας τὸ ἀντικείμενον ἐν τῇ περυσινῇ πρὸς τοὺς ἐταίρους λογοδοσίᾳ ὑπεδηλώθη ὡς δυσχερὲς καὶ δυσἀπέδεκτον καὶ διὰ τοῦτο τότε ἀνεβλήθη ἡ περὶ αὐτοῦ ἀπόφασις* τὸ Συμβούλιον, λέγομεν, διασκεφθὲν κατ' ἐπανάληψιν, ἀπήντησε τῇ 8 Μαρτίου 1882, ὅτι προκαταβολὴν μόνον ἄτοκον ἠδύνατο νὰ παράσχη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπαρκῆ πρὸς ἴδρυσιν τῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσεῖῳ λιθίνων γλυπτῶν καὶ δὴ ὄχι ἐνὸς ἢ δύο τῶν μεγάλων, ἀλλὰ πάντων μεγάλων τε καὶ μικρῶν, ὅσα χωρεῖ ἡ βὰ πλευρὰ, κατὰ τινὰ δυνατὴν ἐν τῷ παρόντι τάξιν, οὐδόλως δὲ αὐτὸ τὸ Συμβούλιον νὰ μετᾶσχη τοῦ ἔργου τῆς ἰδρύσεως διὰ ἰδίας του ἐπιτροπῆς. Εἰς τὴν πρότασιν ταύτην, οὐσαν πρακτικὴν βεβαίως καὶ σκόπιμον πρὸς ὃ τείνει καὶ Κυβέρνησις καὶ Ἑταιρία, δὲν ἐλάβομεν μέχρι τοῦδε ἀπάντησιν. Ἐν δὲ τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1883 εἶδομεν ἐγγεγραμμένον ποσὸν πρὸς μετακόμισιν ἅμα καὶ ἴδρυσιν γλυπτῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ, μόνον 1500 δραχμῶν, δηλ. ἴσον καὶ τῷ μηδενί.

*Ἐτι λέγομεν, ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἤδη λῆξαν ἔτος τὸ Συμβούλιον ἐσύστησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπαναληπτικῶς τὸν Δ. Φίλιον

(*) Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο 117 κομμάτια ἐστάλησαν.

ἵνα διορισθῆ ἔφορος ἀρχαιοτήτων, ἀφοῦ ἤδη ἱκανὸν χρόνον ὑπηρέτησεν εἰς ἔργα ἀρχαιολογικά, ὡς ἐν ταῖς προηγουμέναις δυσὶ λογοδοσίαις ἐδηλώθη. Ὡσαύτως δ' ἐσύστησεν ὡς διοριστέον ἔφορον καὶ τὸν δ^ε Α. Δ. Οἰκονόμον, ὅστις εἶχε σπουδᾶσει ἀρχαιολογίαν ἐν Εὐρώπῃ ὡς ὑπότροφος τῆς Κυβερνήσεως. Ἄλλ' ἀφοῦ ἐκεῖνος ἀπῆλθε πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους εἰς Θεσσαλονίκην ἵνα διευθύνῃ τὸ ἐκεῖ γυμνάσιον, ἀντ' αὐτοῦ ἐσύστησε τὸ Συμβούλιον τὸν δ^ε Χρῆστον Τσουνταν, ὅστις ἐπίσης ἐπέκυψεν εἰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας καθ' ὃν χρόνον ἐν Γερμανίᾳ ἐσπούδαζε. Γνωστὸν δὲ εἶναι, ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ ἀναγνωρίσασα τὴν μεγάλην χρεῖαν ἐφορεύσεως, ἣν ἔχουσιν αἱ τοῦ τόπου ἡμῶν πληθεῖς ἀρχαιοτάτητες, ἀφ' ὅτου μάλιστα ηὔξηθη τὸ βασιλεῖον, εἰσήγαγεν πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ προσθήκης δύο ἔτι ἐφόρων, καθ' ἃ εἶχε παρακαλέσει τὸ Συμβούλιον καὶ τὸ νομοσχέδιον ψηφισθὲν ἐκυρώθη. Ὅθεν δὲν βλέπομεν τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἀναβάλλεται τόσον καὶ ὁ διορισμὸς τῶν προσώπων. Ἐνεκα τῆς ἀναβολῆς ταύτης τὸ Συμβούλιον προσέλαβε ἐσχάτως καὶ τὸν ρηθέντα Χρ. Τσουνταν εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν τῆς Ἑταιρίας, καθὼς πρότερον τὸν Φίλιον. Ἄλλ' εὔχεται νὰ μὴ διατελέσῃ ἐπὶ πολὺ ἔτι βαρυνόμενος οὕτω ὁ τῆς Ἑταιρίας προϋπολογισμὸς, νὰ διορισθῶσι δὲ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως οἱ δύο νῦν θεωρηθέντες ἄξιοι συστάσεως, εἰς τὸ μέλλον δὲ νὰ νομοθετηθῶσι καὶ ἄλλαι θέσεις ἐφόρων, διότι κατὰ τὴν πρὸ πολλοῦ διαβιβασθεῖσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν γνώμην τοῦ Συμβουλίου, χρεῖαν ἔχει ἡ ἀρχαιολογία τοῦλάχιστον δεκαπέντε ἐφόρων, ὅσοι εἶναι οἱ τοῦ βασιλείου νομοί.

Δύο ἔτι ἔχομεν εὐχάριστα ἀγγέλματα ν' ἀναγγείλωμεν τοῖς Ἑταίροις. Περὶ τὰ ἄκρα τῶν Ἀθηνῶν τὰ πρὸς ἀνατολὰς καὶ μεσημβρίαν καὶ δύσιν ἐδίδοντο κατὰ καιροὺς κακῶς ἄδεια οἰκοδομῶν καὶ ἐπεκαλύπτοντο οὕτω τόποι ἀρχαιολογικῆς σημασίας, οἵτινες ἔπρεπε νὰ τηρῶνται κενοὶ διὰ μελλούσας ἀνασκαφάς, καὶ ὁδοὶ δὲ ἐχαράττοντο ἐπιβλαβεῖς εἰς ἀρχαῖα σωζόμενα κτίσματα, περὶ ὧν ὄχι ἀπαξ ἐποίησεν ἡ Ἑταιρία παραστάσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἰδίως δὲ ἤτησε παρ' αὐτῆς νὰ συγγνωματεύῃ πάντοτε ὁ Γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων εἰς πᾶσαν μεταβολὴν ἣ

ρύθμισιν τῆς ρυμοτομίας ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, γινομένην ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἵνα οὕτω προλαμβάνωνται αἱ εἰς τὰς ἀρχαιοτάτας ἐπιφερόμεναι βλάβαι. Καὶ αὕτη μὲν ἡ αἰτησις ἂν θὰ εἰσακουσθῆ κατὰ τρόπον καθολικόν, κανονικόν καὶ διαρκῆ, ἀγνοοῦμεν, εἰδικῶς ὅμως διὰ ἓν τοῦλάχιστον μέρος τῶν Ἀθηναίων ἐγένετό τις πρὸ μικροῦ ἀπόφασις καλῆς διαρρυθμίσεως. Κατὰ παραγγελίαν δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ κληθέντες δύο τῶν Συμβούλων τῆς Ἑταιρίας μετὰ καὶ τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ἵνα ἴδωσι πῶς ἐν τῷ τμήματι τῶν δημοσίων ἔργων ἐσχεδιάσθη ἡ αἰτηθεῖσα τροποποιήσις τῶν περὶ τὸ Ὀλυμπιεῖον ὁδῶν, αἵτινες νῦν κακῶς ἔχουσιν, εἶδαν ὅτι καλῶς ἐγένετο τὸ νέον σχέδιον, ἅτε ικανοποιῶν τὰς εὐλόγους ἀπαιτήσεις τῆς ἀρχαιολογίας καὶ ἐξέφρασαν τὴν ἐπὶ τούτῳ εὐχαριστίαν τοῦ Συμβουλίου. Περιμένεται δὲ νῦν ἡ ἐκτέλεσις τῶν καλῶς ἀποφασισθέντων.

Τελευταῖον ἀγγέλλομεν, ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἐκπληροῦται εἰς τῶν πόθων, ὃν εἶχομεν πολὺν ἤδη χρόνον ἅπαντες, νὰ ἴδωμεν ἐπαναλαμβανομένην τὴν ἐκδόσιν τῆς *Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος*, ἣτις πρὸ ἐννέα ἐτῶν εἶχε διακοπῆ. Ἀφοῦ ὑπερениκήθησαν οὐ μικραὶ δυσχέρειαι διὰ τῆς ἐπὶ τὸ σκοπιμώτερον μεταβολῆς τοῦ παλαιότερου κανονισμοῦ, ἀπεφασίσθη πρὸ τίνος ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος ἐξ ὀνόματος καὶ δαπάνης τῆς Ἑταιρίας, συγχρηγούσης καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Ἦδη δὲ καὶ ὕλη ικανὴ συνήχθη διὰ τὸ πρῶτον φυλλάδιον, ὃπερ ἐκδίδεται ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνός. Προοικονιζόμεθα δὲ ἀδιάκοπον ἐφεξῆς τὴν πρόοδον τοῦ ἔργου πρὸ πάντων ἐκ τοῦ ὅτι πλειότεροι εὐτυχῶς ἀπὸ τίνος χρόνου ἤρξαντο παρ' ἡμῖν εἰς ἀρχαιολογικὰς ἐπιτιδιόμενοι μελέτας, ὧν τὴν ἄμιλλαν πρὸς φιλοπονίαν θέλει διεγείρει βεβαίως καὶ τὸ πλῆθος αὐτὸ τῶν καθ' ἑκάστην ἐκ τῆς γῆς ἀναθρῶσκόντων ἀρχαίων ἐνεργείᾳ τῆς Ἑταιρίας.

Τοσαῦτα εἶχε νὰ ἐκθέσῃ ἐφέτος τὸ Συμβούλιον.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ Ταμίας Π. Ἐμ. Γιαννόπουλος
ἔλεξε τάδε.

Κύριοι.

Ὁ ἔντυπος ἰσολογισμὸς, ὃν φέρετε ἀνὰ χεῖρας, παριστάνει τὰ
ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῆς ἐταιρίας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1882.

Ὁ τύπος τοῦ ἰσολογισμοῦ τούτου διαφέρει τοῦ τῶν παρω-
χημένων ἐτῶν κατὰ τοῦτο, ὅτι τὰ τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα διηρέ-
θησαν εὐλόγως εἰς κύρια τοιαῦτα καὶ εἰς διαφόρων λογαριασμῶν,
περὶ ὧν μετ' ὀλίγον ὁ λόγος.

Ἀπὸ τῆς 17^{ης} Νοεμβρίου 1882 διετάχθη γενικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ
νέου νομισματικοῦ συστήματος, δι' ἀναγωγῆς τῶν παλαιῶν δραχ-
μῶν εἰς νέας· καὶ ἡ μὲν Κυβέρνησις ἔβαλεν εὐθὺς εἰς πρᾶξιν τὴν
ἐφαρμογὴν, αἱ τράπεζαι ὅμως, ὡς καὶ πάντες οἱ ἰδιῶται, ἐπειδὴ
ἠγγυζε τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ἐζήκολούθησαν εἰς τὰς ληψοδοσίας
καὶ τὰ βιβλία των, τὴν προτέραν τάξιν μέχρι τῆς 31 Δεκεμ-
βρίου τοῦτ' αὐτὸ ἔπραξε καὶ τὸ ὑμέτερον συμβούλιον, ἐπιφυλα-
χθὲν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου συστήματος ἀπὸ τῆς 17^{ης} Ἰανουα-
ρίου 1883, ἀφ' οὔτου γενήσεται, κατ' αὐτὸ, ἡ ἀναγωγὴ τῶν εἰς
τὸ νέον ἔτος μετενεχθησομένων μερίδων, τῶν ἀπαρτιζουσῶν τὴν
κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς ἐταιρίας.

Ἐνταῦθα ὀφείλω νὰ ὑποδείξω ὑμῖν, Κύριοι, ὅτι ἡ τακτικὴ
ἐτησίαι συνδρομὴ τῶν ἐταίρων, ὠρισμένη οὕσα εἰς δραχ. 15 πα-
λαιάς, ἰσοδυναμεῖ πρὸς νέας δραχ. 13 39. Ἐρωτᾶται ἡ συνέ-
λευσις, ἐννοεῖ νὰ εἰσπράττηται τοιαύτη καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ ἐτησίαι
συνδρομὴ, ἢ, ὅπερ καὶ εὐλογώτερον, παραδέχεται τὴν τροπὴν
καὶ αὐτῆς εἰς νέας δραχ. 15; [Ὅμοφώνως ἡ συνέλευσις παρε-
δέχθη τὸ δεύτερον, ὁ δὲ κ. Γραμματεὺς λαμβάνει σημειῶσιν τῆς
ἀποφάσεως ταύτης].

Μετὰ τὰ εἰρημένα, εἰσέλθωμεν εἰς τὴν καθ' ἕκαστον ἀνάλυσιν
τῶν κονδυλίων τοῦ ἰσολογισμοῦ, παρερχόμενοι ἐν σιγῇ τὰ μὴ
ἔχοντα ἀνάγκην ἀναπτύξεώς τινος.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΔΡΑΧ. 6,856,50.

Τὸ ἔτος τοῦτο ὑπερέβη πάντα τὰ παρωχημένα, διότι πολλοὶ τῶν καθυστερούντων ἑταίρων ἐπλήρωσαν τὴν συνδρομὴν των, τοῦλάχιστον διὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη, καὶ νέοι ἐνεγράφησαν. Εἰς μόνον τὸ γεγονός τοῦτο ἀποβλέπων τις, παρατηρεῖ ὅτι τὰ πράγματα τῆς ἑταιρίας ἡμῶν εὐοδούμενα ὡσημέραι, ἐφέλκουν πλειοτέραν τοῦ κοινοῦ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἐπιμέλειαν· δὲν εἶναι ἔτη πολλὰ, καθ' ἃ, μόλις διπλάσιος τῶν τοῦ συμβουλίου μελῶν ὑπῆρξεν ὁ ἀριθμὸς τῶν συνερχομένων εἰς τὰς συνέλευσεις ἑταιρίων· οὐδέποτε δὲ συνῆλθε μέχρι τῆς περυσινής πολυαριθμοτέρα συνέλευσις.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΔΡΑΧ. 16,898,89.

Ἐκτακτος εἰς τὸ εἶδος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ποσόν! Ὁ κ. γραμματεὺς ἐμνημόνευσε πρὸ μικροῦ, ὅτι τῆς συνδρομῆς ταύτης, τὸ ὄλον σχεδόν, προσεφέρθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Λονδίῳ κοινοτήτος, προτροπῇ τοῦ τότε ἐν Ἀγγλίᾳ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος, νῦν δὲ προέδρου τῆς ἑταιρίας κ. Κοντοσταύλου.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΡΑΧ. 2000.

Εὐτέλης κατήντησεν ἡ συνδρομὴ αὕτη τοῦ Ὑπουργείου, μόλις ἀνταποκρινομένη εἰς τοὺς τόκους, εἰς οὓς ὑποβάλλεται ἡ ἑταιρία, προκαταβάλλουσα δαπάνας τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀρχαιολογικοὺς σκοποὺς, μὴ προβλεπομένας ἐν τοῖς ἑτησίοις προϋπολογισμοῖς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΔΡΑΧ. 7280.

Τὸ κονδύλιον τοῦτο κατ' ἀνάγκην ἀναγράφεται εἰς τὰ ἔσοδα, ἀντανакλᾶ δὲ εἰς μείωσιν ἴσου ποσοῦ ἐκ τῆς εἰς χρεώγραφα περι-

ουσίας τῆς εταιρίας, ὡς βλέπετε εἰς τὰς παρατηρήσεις τῆς κάτωθι τοῦ ἰσολογισμοῦ καταστάσεως τοῦ λογαριασμοῦ τούτου.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΔΡΑΧ. 107,090,47.

Ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τοῦ λαχείου Ἐπιτροπὴ, ἐπεμελήθη ὅσον αὐτῇ δυνατόν, ἀλλ' οὐδέποτε κατώρθου τὴν ἔγκαιρον εἰσπραξίν ἕνεκα καθυστερήσεως τινῶν ἐκ τῶν πολυαριθμῶν ἀνταποκριτῶν αὐτῆς· κατὰ τὸ λήξαν ἔτος κατωρθώθη ἢ ἀπὸ πάσας τὰς περιόδους τοῦ λαχείου ἐκκαθάρισις καὶ δυνατὴ εἰσπραξίς, ἐλαχίστων ὑπολειπομένων ἔτι· ἡ πείρα ὠδήγησεν εἰς μέτρα, ὑποσχόμενα τοῦ λοιποῦ πλέον ἔγκαιρον τὴν εἰσπραξίν.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΑ.

Κατὰ τὸν ὑπ' ὄψιν ἰσολογισμόν, τὰ κύρια ἔσοδα τοῦ ἔτους 1882 συμποσοῦνται ἐν ὄλφ. δραχ. 174,046,58
ἐὰν ἀφαιρεθῶσιν αἱ προειρημέναι τῶν δημοσίων χρεωγράφων . . . δρ. 7,280 —
καὶ τὰ ἐκ τῶν καθυστερουμένων τοῦ λαχείου εἰσπραχθέντα, ἧτοι τῆς Περιόδου Α' δρ. 140,11
» Β' » 527,57
» Γ' » 3587,46
» Δ' » 78,31
» Ε' » 7404,88 11,738,33
19,018,33

τὰ πραγματικά τοῦ ἔτους ἔσοδα περιορίζονται εἰς δρ. 155,028,25

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΔΡΑΧ. 173,129,46.

Αἱ μερίδες αὗται εἰς ἔσοδα, ἔχουσι τὰς ἀντιστοιχοὺς αὐτῶν καὶ εἰς ἔξοδα, πιστοχρεούμεναι ἀμοιβαίως κατὰ τὴν σχετικὴν πρὸς ταύτας ληψυδοσίαν τοῦ ἔτους, διὰ μετακινήσεως κεφαλαίων.

Η μεταξὺ τοῦ συνόλου αὐτῶν εἰς ἔσοδα δραχ.	173,129,46
καὶ εἰς ἐξόδα »	183,306,34
διαφορὰ εἰς χρέωσιν »	10,176,88
πρὸς τὸ σύνολον τῶν κυρίων ἐσόδων δρ.	174,046,58
καὶ ἐξόδων »	163,869,70
διαφορὰ εἰς πίστωσιν. . δρ.	10,176,88

συντελεῖ εἰς τὸ ἰσοζύγιον τῆς ὅλης ἐτησίας διαχειρίσεως.

ΕΞΟΔΑ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΡΑΧ. 3940. + 1618. + 2580,85 = 8138,85.

Τακτικά εἰσι τὰ δύο πρῶτα κονδύλια, ἔκτακτον δὲ αὐξήσιν παρουσιάζει ἡ διὰ τὴν βιβλιοθήκην δαπάνη πρὸς ἀγορὰν βιβλίων, δευτικά αὐτῶν κλπ.

Τὸ ὑμέτερον συμβούλιον, προβαῖνον εἰς τὸν ἐκ παντὸς τρόπου ἀξιοπρεπέστερον καταρτισμὸν τῶν τῆς ἐταιρίας μουσείων, ὄφειλε νὰ ἐπιληφθῆ σπουδαιότερον καὶ τοῦ καταρτισμοῦ ἀξίας λόγου καὶ εἰδικῆς πρὸς τὴν ἀρχαιολογίαν βιβλιοθήκης· ἐντεῦθεν ἡ ρηθεῖσα δαπάνη καὶ ἡ συνέχεια τοιαύτης, ἢ καὶ μεγαλητέρας ἐν ἀνάγκῃ, εἰς τὸ μέλλον.

ΜΟΥΣΕΙΑ ΕΝ ΟΛΩ ΔΡΑΧ. 51,601,65.

Εὐλογῆσωμεν, Κύριοι, τὴν συγκυρίαν περιστάσεων, αἵτινες ἐβοήθησαν, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, τὸ ὑμέτερον συμβούλιον, ὥστε νὰ ἐπιτύχη, τῇ ἀρωγῇ τοῦ μεγάλου πατριώτου Ἀθέρωφ, ὃν θερμῶς ἐπεδίωκε σκοπὸν, ἥτοι νὰ ἴδῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐντὸς τοῦ κεντρικοῦ μεγάρου τοῦ Μετσοβείου πολυτεχνείου, συγκεντρωμένα τὰ τιμαλφώστερα ἀρχαῖα τῆς Ἑταιρίας, καὶ τὴν εἰς τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῆς ἐμπιστευθεῖσαν συλλογὴν αἰγυπτιακῶν ἀρχαιοτήτων, τῆς βαρυτίμου πρὸς τὸ ἔθνος δωρεᾶς τοῦ ἐν Ἀλεξανδείᾳ ἐτέρου μεγάλου πατριώτου Ἰωάννου Δημητρίου τοῦ ἐκ Λήμνου! καὶ πῶς ἄλλως ἦτο δυνατόν νὰ λησμονηθῶσιν αἱ θλίψεις καὶ στενοχωρίαι, ἅς ὑπέ-

στη ἡ Ἐταιρία, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, περισυνάγουσα ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν αὐτῆς, ἐξ ἀγορῶν καὶ ἐκ τινῶν δωρεῶν, καὶ ἐπισωρεύουσα τὰ ἀρχαῖα αὐτῆς, ἐντὸς ὀλίγων στενοχωρημένων δωματίων καὶ εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ Βαρβακείου, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἠπειλήθη ποτὲ ὅτι καὶ βία ἤθελεν ἐκεῖθεν ἐξωσθῆ!

ΑΡΧΑΙΟΘΗΚΑΙ, ΣΥΓΚΟΛΛΗΣΕΙΣ κλπ. ΔΡΑΧ. 30504, 85.

Μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς αἰθούσης τῶν μυκηναίων ἀρχαίων, καὶ τῆς ἐτέρας τῶν αἰγυπτιακῶν, τὸ συμβούλιον ἐπέτυχεν, ὡς γνωρίζετε, τὴν παραχώρησιν καὶ ἐτέρων δύο αἰθουσῶν· ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 ἤρξαντο δαπάναι σπουδαῖαι πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀρχαιοθηκῶν, σπουδαιότεραι δὲ κατὰ τὸ λῆξαν 1882, πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν καὶ πρὸς ταξινομήσιν καὶ τοποθέτησιν τῶν ἀρχαίων· μετ' ὀλίγον ἀνοίγεται εἰς θεῶν τοῦ κοινοῦ ἡ αἴθουσα τῶν ἀγγείων, παρουσιάζουσα τὴν δέουσαν ἀρμονίαν αὐτῶν πρὸς τὰς περιεχούσας αὐτὰ ἀρχαιοθήκας· διὰ δὲ τὴν συναρμολογίαν καὶ συγκόλλησιν τῶν εἰς θραύσματα πάντοτε περισυναγομένων ἀρχαίων ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν, διατηρεῖται πρὸ ἐτῶν ἀδιαλείπτως, κατὰ ἄλλος πρὸς τοῦτο τεχνίτης, καθ' ἡμερομίσθιον ἀμειβόμενος.

ΑΓΟΡΑ ΑΡΧΑΙΩΝ ΔΡΑΧ. 19,286,80.

Καὶ τὸ κονδύλιον τοῦτο ὑπερβαίνει πάσας τὰς προηγουμένας κατ' ἔτος δαπάνας εἰς ἀγορὰν ἀρχαίων.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΔΡΑΧ. 37,190,62.

Ἐν συνόλῳ λαμβανομένη ὑπ' ὄψιν ἡ δαπάνη, διὰ τὰς εἰς ἕξ διάφορα σημεῖα ἐνεργηθείσας, κατὰ τὸ 1882, ἀνασκαφὰς, εἶναι μεγαλητέρα παντὸς ἄλλου προηγουμένου ἔτους· αἱ ἐν Ἀκροπόλει, Ἐλευσίनि καὶ Ἐπιδαύρῳ, ἐξακολουθήσουσι καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος μέχρι πέρατος αὐτῶν· ἐλλείψει δὲ κλυμμάτων, ἐπαναληφθήσονται αἱ ἐν Τανάγρα καὶ Θεσπιαῖς, καὶ μάλιστα αἱ ἐν Μυκῆναις.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΔΡΑΧ. 12,877,60.

Και δι' αὐτάς, οὐδὲν ἄλλο ἔτος ἐδαπανήθησαν πλείοτερα.

ΑΚΙΝΗΤΑ ΔΡΑΧ. 9660.

Εἰς τὸ Συμβούλιον ἐπροτάθη ἡ ἀγορὰ οἰκοπέδου τινὸς μετὰ οἰκίσκου ἀνωγαίου παρὰ τὸν Ἅγιον Δανιήλ, ἐκ πήχεων 2778. πρὸς ἀνασκαφὴν. Μετὰ ὄριμον σκέψιν περὶ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ, ἐπέισθη τὸ Συμβούλιον ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν μεταπωλούμενον τὸ οἰκόπεδον τοῦτο ἀποδώσει τὸ τίμημα ἐκτὸς τῶν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εὐρεθησομένων ἀρχαίων· προέβη ἐπομένως εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τιμῆματι τῶν δραχ. 9660.

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ.

Ἐκ τοῦ ὅλου ἀθροίσματος τῶν ἐξόδων δραχ.	163,869,70
ἀφαιρουμένου τοῦ διὰ τὴν περίοδον Ε' τοῦ	
λαχείου κονδυλίου. »	3,259,18
τὰ εἰς τὸ ἔτος 1882 ἀνήκοντα ἐξοδα περι-	
ορίζονται εἰς »	160,610,25
Ταῦτα δέ, πρὸς τὰ ἐκτεθέντα ἀνωτέρω	
καθαρὰ ἔσοδα τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1882 ἐκ δρ.	155,028,25
Εἰσὶ πλείοτερα κατὰ δραχ.	5,582,27

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΔΡΑΧ. 183,306,34.

Ἐρρήθησαν καὶ περὶ αὐτῶν ἀνωτέρω τὰ δέοντα ἐν τῷ ὁμοει-
δεῖ αὐτῶν κονδυλίῳ « Ἐσοδα ».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.

Κατὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ ἔτους 1881, τὸ συμβούλιον εἶπε
τοὺς λόγους, ἕνεκα τῶν ὁποίων ὀλίγα ἐτελέσθησαν ἔργα, καὶ ὅτι

ἐκ τοῦ περισσεύματος τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ ἐξόδα, ἠϋξησεν ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρίας, διὰ τῆς ἀγορᾶς δημοσίων χρεωγράφων, ἀξίας δραχ. 110,905,10· κατὰ τὸ λῆξαν ὁμως 1882, ἐτελέσθησαν ἔργα σπουδαῖα διὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ συγχρόνως δαπανηρά· ὁ κ. Γραμματεὺς ἐξέθηκεν ἤδη ὑμῖν λεπτομερῶς τὰ καθ' ἕκαστον.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

Ἡ ἀνάλυσις τῶν ἀποτελουσῶν τὴν Κατάστασιν ταύτην διαφόρων μεριδίων, εἰς ἃς ἀπολήγουσι τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐτησίων ληψοδοσιῶν, καὶ ἡ κατ' ἀντιπαράθεσιν σύγκρισις αὐτῶν εἰς τὰς « Παρατηρήσεις », παρέχουσι πᾶσαν ἀναγκαίαν διασάφησιν πρὸς κατάληψιν τῶν λεπτομερειῶν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ.

Ὅπισθεν τοῦ ἰσολογισμοῦ ὑπάρχει, ἔντυπος ὡσαύτως, ὁ πίναξ τῶν ἀπολογισμῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858, ἧτοι ἀπὸ τῆς ἀναβιώσεως τῆς Ἑταιρίας, μέχρι τοῦ 1882 συμπεριλαμβανομένου.

Καὶ εἰς τὸν πίνακα τοῦτον ἐδόθη ὁ τύπος διαιρέσεως εἰς κύρια ἔσοδα καὶ ἐξόδα, καὶ εἰς διαφόρων λογαριασμῶν τοιαῦτα, οἷος ἐδόθη καὶ εἰς τὸν ἰσολογισμόν.

Κατὰ πρῶτον εἰς τὸν ἰσολογισμόν τοῦ ἔτους 1880, προσηρητήθη ἀναλυτικὸς πίναξ ἀπολογισμῶν διὰ τὰ ἔτη 1870 ἕως 1880, ἧτοι διὰ περίοδον, ἀφ' ἧς ἤρξατο καὶ βαίνει αἰσίως ἡ ἀνάπτυξις τῶν τῆς Ἑταιρίας πραγμάτων· εἰς δὲ τὸν ἰσολογισμόν τοῦ ἔτους 1881, προσηρητήθη ὁμοιος ἀναλυτικὸς πίναξ καὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858 καὶ ἐντεῦθεν.

Ἵπέδειξα προφορικῶς τότε τὴν διπλὴν χρησιμότητα τοῦ πίνακος τούτου παριστάνοντος, εἰς μὲν τὰς καθέτους στήλας, ἀναλελυμένως τὰ ἔσοδα καὶ ἐξόδα ἐκάστου ἔτους, ὀριζοντίως δὲ, τὰ γενικὰ ἀθροίσματα τῶν κατ' ἔτος ὁμοειδῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὥστε, ὡς ἐν κατόπτρῳ, βλέπει τις ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὴν κατ' ἔτος ἀνάπτυξιν καὶ τὴν κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑταιρίας. Εἶπα

προσέτι τότε ὅτι, καίτοι συντόνου προσπαθείας καταβληθείσης, ἀπέβη ἀδύνατος ἡ ἐξ ἀλληλουχίας συναρμολογία καὶ συγκέντρωσις τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἑταιρίας (1837) μέχρι τοῦ 1857 ἐτησίων λογαριασμῶν αὐτῆς.

Ἐπειδὴ ἡ ἐν τοιαύτῃ λεπτομερείᾳ ἐξακολούθησις τῆς δημοσιεύσεως κατ' ἔτος πάντων τῶν μέχρι τοῦδε ἀπολογισμῶν εἴκοσι πέντε ἐτῶν, ἐπὶ προσθήκῃ καὶ τῶν ἐπερχομένων, ἤθελε σχηματίσει σινδὸνα χάρτου πλατυτάτην καὶ δύσχρηστον, ἐν τῷ φυλλαδίῳ ἐκάστης ἐτησίας λογοδοσίας προσαρτωμένην, διὰ τοῦτο ὁ ἀπὸ χειρὸς πίναξ παριστάνει, ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τὸ ἄθροισμα τῶν ἀπολογισμῶν τῆς πρώτης περιόδου τῶν ἐτῶν 1858 ἕως 1870· ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ, τὸ ἄθροισμα τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1870 ἕως 1881, τὸ ὁποῖον, μετὰ τοῦ ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ ἀπολογισμοῦ τοῦ τελευταίου ἔτους 1882, ἀποτελεῖ δευτέραν περίοδον· ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ στήλῃ τὸ γενικὸν ἄθροισμα πάντων ὁμοῦ τῶν ἀπολογισμῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858.

Ὅθεν καθ' ἅπαν τὸ διάστημα τῶν εἴκοσι πέντε ἐτῶν (1858—1882), εἰσπράχθησαν ἐκ κυρίων ἐσόδων δρα. 1,406,634,24 καὶ ἐπληρώθησαν εἰς κύρια ἐξόδα. . . . » 1,350,008,22

Ἐπὶ διαφορᾷ πλεόν δραχ. 56,626,02

Εἰσπράχθησαν δὲ ὡσαύτως

ἐκ διαφόρων λογαριασμῶν . . δρα. 919,118,17

καὶ ἐπληρώθησαν ὁμοίως. . . » 975,744,19

Ἐπὶ διαφορᾷ μείον » 56,626,02

ἰσοζύγιον

Ἐπὶ τῶν κυρίων ἐσόδων τῶν ἀπολογισμῶν, παρατηρεῖται ἐν γένει μὲν, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῶν δεκατριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1858 ἕως 1870, εἰσπράχθησαν ἐν ὅλῳ δρα. 145,058,75 ἥτοι μέσῳ ὄρῳ δραχ. 11,158,37 κατ' ἔτος· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν περίοδον δώδεκα ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1870 ἕως 1881, εἰσπράχθησαν δρα. 1,087,528,91· προσθέσει εἰς ταῦτα καὶ τῶν κατὰ τὸ 1882 εἰσπραχθέντων 174,046,58, ἀποτελεῖται ὅλον δραχμῶν 1,261,575,49, ἥτοι κατὰ μέσον ὄρον δραχ. 105,131,29 τὸ ἔτος, ἢ ὀλίγον τι μείον τοῦ δεκαπλασίου τοῦ τῆς πρώτης περιό-

δου μέσου ὄρου. Εἰδικώτερον δὲ τὴν προσοχὴν ἐφελκύουσι δικαίως τὰ τῆς Β' περιόδου κονδύλια. 1) τῶν τόκων ἐν γένει δραχμαὶ 269,308,06 + 31,047,15 = 300,355,21, ὧν τὰ δύο τρίτα προέρχονται ἐκ τῆς κατὰ τὸ 1869 μεγάλης δωρεᾶς τῆς τῶν φιλαρχαίων Ἐπιτροπῆς· 2) τὰ τῆς ἐξαργυρώσεως δημοσίων χρεωγράφων δραχ. 167,177,39 + 7280 = 174,457,39, ὧν τὸ ἕν τρίτον πηγάζει ἀπὸ ἐξαργύρωσιν κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν τῆς αὐτῆς δωρεᾶς, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀπὸ ἐξαργύρωσιν ἄλλων κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν καὶ ἐντόκων γραμματίων· καὶ 3) τὸ κονδύλιον τοῦ λαχείου δραχ. 501,544,82 + 107,090,47 = 608,635,29, ὅπερ, δυνάμει Β. διατάγματος, ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1875.

Ἐπὶ δὲ τῶν κυρίων ἐξόδων τῶν ἀπολογισμῶν, παρατηρεῖται ὡσαύτως ἐν γένει μὲν, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην περίοδον δεκατριῶν ἐτῶν, ἔδαπανήθησαν δραχ. 140,370,86, ἤτοι μέσῳ ὄρω κατ' ἔτος δραχ. 10,797,77, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν περίοδον τῶν δώδεκα ἐτῶν, ἀπὸ 1870 ἕως 1881, ἔδαπανήθησαν δρ. 1,045,767,66· προσθέσει δὲ καὶ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1882 δραχμῶν 163,769,70, ἀποτελεῖται ὅλον δαπανῶν δραχ. 1,209,537,36, ἤτοι κατ' ἔτος δραχ. 100,794,78, ὀλίγον τι μείον τοῦ δεκαπλασίου τῶν τῆς Α' περιόδου δαπανῶν.

Εἰδικώτερον δὲ τὴν προσοχὴν ἐφελκύουσι καὶ ἐνταῦθα, τὰ κονδύλια Μουσεῖα, ἀρχαιοθῆκαι, καὶ ἀγορὰ ἀρχαίων· ἤθελεν ἐρωτήσῃ τις, ἔδαπανήθησαν εἰς κατασκευὴν ἀρχαιοθηκῶν κλπ. δρ. 99,130, ὅπως φυλαχθῶσιν ἐν αὐταῖς αἱ ἀγορασθεῖσαι ἀρχαιοτῆτες ἀξίας δραχ. 141,956,26; φαίνεται, ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα. — Προεβρέθησαν, ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν ὁμοειδῶν ἐξόδων τοῦ ἰσολογισμοῦ, οἱ λόγοι οἱ ἐπιβαλόντες τὸν καταρτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἐταιρίας ὡς οἶόν τε ἀξιοπρεποῦς· τὰ ἐν αὐτῷ δὲ κατατιθέμενα ἀρχαῖα, δὲν εἶναι μόνον τὰ ἐξ ἀγορᾶς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τῶν διαφόρων ἀνασκαφῶν τῆς ἐταιρίας ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐκτὸς αὐτῶν, ἀνευρεθέντα, ὧν τὰ ἐκ μαρμάρου παρεδόθησαν τὰ πλεῖστα εἰς τὸ κεντρικὸν Ἐθνικὸν μουσεῖον πρὸ πολλοῦ· προσέτι δὲ καὶ τὰ ἐκ δωρεῶν, ὧν γενναιοτέρα καὶ κατὰ τοῦτο ἢ δωρεὰ ἀρχαίων

τῆς τῶν φιλαρχαίων Ἐπιτροπῆς, ἠγορασμένα παρ' αὐτῆς ἀντί δραχ. 17,000 περίπου.

Καὶ ἡ μὲν ἐπιστημονικὴ ἀξία τῶν ἐν τῷ μουσεῖῳ συγκεντρωμένων, ἀποτελεῖ θησαυρὸν ἀνεκτίμητον· ἐπειδὴ δὲ περὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας ὁ λόγος, καὶ εἰκοσαπλασία τῆς σημειουμένης ἀνωτέρω ἂν ὑπολογισθῆ σήμερον ἡ ἀξία τῶν ἀγορασθέντων, δὲν εἶναι ὑπερβολή, κατ' ἀναλογίαν τῆς τιμῆς εἰς ἣν ἠγοράζοντο πρὸ δέκα καὶ εἴκοσιν ἐτῶν, καὶ τῶν ὑψηλῶν τιμῶν, εἰς ἃς ἀγοράζονται κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη· ἀλλ' εἰς τὴν ἀξίαν τούτων προσθετέα καὶ ἡ τῶν ἀπὸ τὰς ἀνασκαφῶν τῆς Ἐταιρίας καὶ ἐκ δωρεῶν ἀποκτηθέντων, ἥτις δὲν ὑπολογίζεται κατωτέρα τῆς προβόρθηθεις· καὶ ἰδοὺ ἡ ὡς ἔγγιστα ὀλικὴ ἀγοραία ἀξία τῶν ἀρχαίων τῆς Ἐταιρίας.

Ἄφορμὴν εἰς παρατήρησιν δικαίαν δίδει καὶ τὸ ἐν τῷ πίνακι τῶν ἀπολογισμῶν «Κύρια ἔξοδα» κονδύλιον «Μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δραχ. 12,397,65», ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν τῇ Καταστάσει «περιουσία τῆς Ἐταιρίας» κονδύλιον «12 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δραχ. 48,000».

Ἐκ τῶν δώδεκα τούτων μετοχῶν, αἱ ὀκτῶ ἀπετέλουν τὸ τελευταῖον χρηματικὸν κατάλοιπον τῆς διαχειρίσεως ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐταιρίας μέχρι τοῦ 1855, ὅτε καὶ ἐκοιμήθη αὕτη· αἱ δὲ λοιπαὶ τέσσαρες ἠγοράσθησαν, τρεῖς ἐκ χρημάτων τῆς Ἐταιρίας καὶ μία ἐκ τοῦ κληροδοτήματος δραχ. 3000, τοῦ ἐν μακαρίῃ τῇ λήξει ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν Κυρίλλου· τούτων μόνω τῶν πεσσάρων τὴν ἀξίαν παριστάνει τὸ ἐν τῷ πίνακι κονδύλιον τῶν δραχ. 12,397,65, αἱ δὲ ἀρχικαὶ ὀκτῶ μετοχαί, ἐσώθησαν καὶ περιῆλθον αὐτούσιοι εἰς τὴν μετὰ τὴν ἀναβίωσιν τῆς Ἐταιρίας διαχείρισιν· αἱ δώδεκα δὲ ὁμοῦ, ἀπὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν, ἔνεκα τῆς ἀλληλοδιαδόχου ὑπερτιμήσεως αὐτῶν, ὑπελογίσθησαν πρὸς δραχ. 4000, καὶ ἐντεῦθεν τὸ ἐν τῇ Καταστάσει τῆς Ἐταιρικῆς περιουσίας κονδύλιον τῶν δραχ. 48,000.

Ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν προκύπτει ἀδιστακτως, ὅτι καθόσον νῦν ὑπάρει ἡ Ἐταιρία, κατὰ τοσοῦτον καὶ ἑδαπάνων τὰ κατὰ καιροὺς συμβούλια εἰς τὰ ἐπηγγελμένα παρ' αὐτῆς ἔργα, ἐπὶ μᾶλλον ἀναπτυσσόμενα· ἀλλ' ἑδαπάνων καὶ μετὰ προ-

νοίας μεμελετημένης, χάριν τοῦ ἀβεβαίου πολλάκις μέλλοντος, καὶ πρὸς ἐπάρκειαν εἰς ἐκτάκτως παρουσιασθησομένην ἀνάγκην μεγάλων ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς δαπανῶν, ὑπερβαίνουσῶν τυχὸν τὰ τακτικὰ εἰσοδήματα.

Προστίθεται δὲ ἐν τέλει ὅτι ἀπαττα τὰ δημόσια χρεώγραφα καὶ ἄλλοι τίτλοι, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας, ὑπάρχουσι κατατεθειμένοι εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Τράπεζαν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ ὑπάρχει συμπεφωνημένος καὶ ἀλληλόχρεως λογαριασμός ἐντόκου καταθέσεως τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων τῆς Ἑταιρίας· ὑπάρχει δὲ καὶ πίστωσης μέχρις ἑννενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν, ἧς γίνεται χρῆσις προσωρινῶς ἐφ' ὅσον αἱ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως γινόμεναι καταβολαὶ ἀπαιτήσωσι τοῦτο.

Ταῦτα ἱκανὰ πρὸς τελείαν κατάληψιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑμετέρου συμβουλίου καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑταιρίας· οἱ ἐλεγκταί, οὓς ἐκλέξετε σήμερον, δώσουσιν ὑμῖν, ἐν τῇ προσεχεῖ συνελεύσει, οἷας ἐγκρίνουσι συμπληρωτικὰς πληροφορίας·

ΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1882.

Ε Ε Ο Δ Α					
ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ					
ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν Δρ.	3940	—			
» Γραφική Ψη, χάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ. »	1618	—			
» Βιβλιοθήκη, αγορά βιβλίων και δετικά »	2580	85	8138	85	
ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν »	1810	—			
» 'Αρχαιοθήκαι, συγρολήσεις κλπ. »	30504	85			
» 'Αγορά αρχαίων »	19286	80	51601	65	
ΑΡΧΑΙΑ. 'Επισκευαί »	400	30			
ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ. 'Ακροπόλεως »	7221	17			
» Τανάγρας »	3507	50			
» 'Ελευσίνος »	18832	21			
» 'Επιδαύρου »	3932	59			
» Θεσπιών »	3419	65			
» Πειραιώς »	177	50	37590	92	
ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Προσωπικόν εφόρων, φυλάκων κλπ. και έξοδα τών κατά τάς επαρχίας μουσειών και μνημείων. »	—	—	12877	60	
ΑΚΙΝΗΤΑ. 'Αγορά γηπέδων »	—	—	9660	—	
ΔΙΑΦΟΡΑ »	—	—	1130	16	
ΛΑΧΕΙΟΝ. Περίοδος Ζ'. »	3564	05			
» » Γ'. »	36047	29			
» » Ε'. »	3259	18	42870	52	
			163869	70	
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ					
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ »	111841	42			
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμοῦ Δημοσίου »	61688	02			
» » 'Εταιρίας »	9384	—			
» » » »	392	90	183306	34	
» ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΥ Μεταφερόμενον εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ 1883. »	—	—	347176	04	
					Τὸ ὅλον δραχμαί

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ

ΜΕΡΙΔΕΣ	Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1882				Πράξεις κατά τὸ 1882			
	Χρέωσις		Πίστωσις		Χρέωσις		Πίστωσις	
ΑΚΙΝΗΤΑ. Οικόπεδα ἐν Ἀθήναις καὶ οἰκία ἐν Κη- φισίᾳ (α)	47321	—	—	—	9660	—	—	—
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. 12 μετοχαὶ αὐτῆς . . .	48000	—	—	—	—	—	—	—
» » Κατάθεσις ἔντοκος . . .	40061	—	—	—	—	—	—	—
ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Ὁμολογ. διαφόρων ἔθν. δαν. (β)	311806	23	—	—	—	—	7280	17
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ Λογαριασμῶν Δημοσίου . . (γ)	43195	57	—	—	61688	02	43890	83
» » Ἑταιρίας . . .	1100	—	—	—	9384	—	9284	—
ΒΙΟΜ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Ἀνοικτός λογαριασμός . . (ε)	—	—	(ε) 10767	16	111841	42	111000	—
ΤΑΜΕΙΟΝ. Υπόλοιπα τῆς 31 Δεκεμβρίου καὶ πι- στογρεώσεις τοῦ ἔτους . . . (ς)	8954	63	—	—	338221	41	346783	14
	440438	43	10767	16	530794	85	518237	97
					440438	43	10767	16
					971233	28	529005	16
					529005	13		
					442228	15		Ἴσοζύγιον

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 5 Ἰανουαρίου 1883.

Ὁ Ταμίας

Π. ΕΜΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1882

Υπόλοιπα 31 Δεκεμβρ. 1882				ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ	
Χρέωσις	Πίστωση				
(α) 26981	—	(α) ΑΚΙΝΗΤΑ	λ/σμός τοῦ 1881 Δρ.	17321.—	
48000	—		1882 »	26981.—	9660.—
10061	—	(γ) ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ἔν γένει	» 1881 »	43195.57	
(β) 304526	23	λ/σμῶ Δημοσίου	1882 »	60992.76	17797.19
(γ) 60992	76	» Ἑταιρίας	» 1881 »	4100.—	
(δ) 1200	—		1882 »	1200.—	100.—
—	—	(ε) ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ	» 1 81 »	10767.16	
(ς) 392	90		1882 »	9925.74	841.42
452153	89				Πλειότερα... 28398.61
9925	74	(β) ΔΗΜΟΣ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	» 1881 »	311806.23	
			1882 »	304526.23	
442228	15	(ς) ΥΠΟΛΟΙΠΑ	1881 »	8954.63	
			1882 »	392.90	8561.73 15841.73
					Αὔξησις τῆς περιουσίας κατὰ τὸ 1882 Δρ. 12556.88
		ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ			
		Δ/σμός τοῦ ἔτους 1881		429671.27	
		» 1882		442228.15	
		Διαφορὰ ἐπὶ πλέον, ἴση τῇ ἀνωτέρῳ		12556.88	

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ. — ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ

Α'. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858-70	1870-81	1882	Όλον
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ				
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ. Έτησια Δρ	81079 81	60086 78	6856 50	148023 09
» "Εκτακται »	24482 28	19070 50	16898 89	60451 67
» Εἰσάκται »	— —	46995 —	2000 —	48995 —
ΤΟΚΟΙ ΚΑΙ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ Έν γένει »	34047 17	269308 06	31047 15	334402 38
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ Έξοργώρωσις »	— —	167177 31	7280 —	174457 39
ΜΟΥΣΕΙΑ Έξ εἰσπληρώων »	— —	4992 84	1630 —	6622 84
ΑΚΙΝΗΤΑ Πώλησις ακινήτων »	— —	11490 —	— —	11490 —
» Ένοίκια »	— —	550 —	— —	550 —
ΚΑΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ »	— —	5000 —	500 —	5500 —
ΔΙΑΦΟΡΑ »	1292 05	155 87	743 57	2191 49
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ καὶ φυλλ. λογῶδ. »	943 40	990 65	— —	1934 05
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ »	1759 50	167 —	— —	1926 50
ΛΑΧΕΙΟΝ »	1454 54	501544 82	107090 47	610089 83
	145058 75	1087528 91	174046 58	(α) 1406634 24
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ				
ΔΑΝΕΙΑ »	— —	72500 —	— —	72500 —
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ Αποληρωθείσαι »	— —	278507 94	53174 83	331682 77
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ (Άλληλόδροewis λ μός) »	— —	387448 95	110000 —	(α) 498418 95
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	— —	14148 50	— —	14148 50
ΤΑΜΕΙΟΝ. ὑπόλοιπα διαχειρίσ.μέχρι τοῦ 1858 »	2367 95	— —	— —	2357 95
	147426 70	1840104 30	338221 41	(α) 2325752 41

(α) Κύρια ἔσοδα Δρ. 1,406,634,24
 (α) Διάφοροι λ σμοί » 919,118,17
2,325.752,41

Έν Ἀθήναις, τῆ 5 Ἰανουαρίου 1883.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΑΥΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1882.

Β'. ΠΛΗΡΩΜΑΙ		1858-70	1870-81	1882	Όλον			
ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ								
ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, έξοδα διάφορα και Βιβλιοθήκη Δρ.	18964	92	32570	25	8138	85	59674	02
ΜΟΥΣΕΙΑ. Αρχαιοθήκαι, φυλακεία, επίσκευαι και συγκολλήσεις αρχ. »	4300	82	62504	41	32314	85	99120	08
ΑΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ »	48715	15	73954	31	19286	80	141956	26
ΑΡΧΑΙΑ. Άνασκαφαί εν γένει »	59139	50	268868	36	37190	62	365198	48
» Επίσκευαι και άναστηλώσ. μνημείων »	5747	95	18174	02	400	30	24322	27
ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Προσωπικόν φυλάκ. έπαρχιακ. Μουσείων και μνημείων. »	—	—	45343	41	12878	60	58221	01
ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Περισυναγωγή και μεταφορά αρχαίων »	—	—	3702	53	—	—	3702	53
ΤΟΚΟΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ »	—	—	7257	72	—	—	7257	72
ΑΚΙΝΗΤΑ »	—	—	13321	—	9660	—	22981	—
ΔΙΑΦΟΡΑ. Ποσοστά εισπράκτορος, έμματα αρχαίων κλπ. »	—	—	3632	23	1130	16	4762	39
» Προτομαί προέδρων Έταιρίας. »	—	—	1900	—	—	—	1900	—
» Συνδρομαί εις ξένους προς συντέλεσιν άνασκαφών »	—	—	500	—	—	—	500	—
ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΑ »	2112	52	—	—	—	—	1212	52
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΟΓΡΑΦΑ »	1390	—	298567	06	—	—	299957	06
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ »	—	—	12397	65	—	—	12397	65
ΛΑΧΕΙΟΝ »	—	—	203074	71	42870	52	245945	23
	140370	86	1045767	66	163769	70	(α) 1350008	22
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ								
ΔΑΝΕΙΑ »	1000	—	72500	—	—	—	73500	—
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΑΠΟΛΗΠΤΕΑΙ »	—	—	329846	86	71072	02	400918	88
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. (Άλληλόχρ. λ/μός. »	—	—	376651	79	111841	42	488493	21
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	—	—	12139	20	—	—	(α) 12139	20
ΛΑΘΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ. Κατά τας πρό τοῦ 1870 διαχειρίσεις »	300	—	—	—	—	—	300	—
ΤΑΜΕΙΟΝ. Υπόλοιπα »	—	—	—	—	392	90	392	90
	141670	86	1836905	51	347176	04	2325752	41

(α) Κύρια έξοδα Δρ. 1,350,008,22

(α) Διάφοροι λ/σμοί » 975,744,19

2,325,752,41

Ό Ταμ'ας

Π. ΕΜΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Μετὰ τρεῖς δ' ἑβδομάδας, τῇ 6 Φεβρουαρίου 1883, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10^η π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐταίρων ὀγδοήκοντα, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου ἕνεκα ἀσθενείας, ὁ ἀντιπρόεδρος Σπ. Φιντικλῆς προσεκάλεσε τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν ν' ἀναγνώσῃ εἰς ἐπήκοον τῶν ἐταίρων τὴν ἔκθεσίν της. Ὅθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς Π. Νικολόπουλος ἀνέγνω τὰ ἐξῆς.

*Πρὸς τὴν συνέλευσιν
τῶν Ἑταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.*

Κύριοι!

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς δοθείσης ἡμῖν ἐντολῆς διὰ τῆς τελευταίας ἀποφάσεως ὑμῶν, μετέβημεν τὴν 30 τοῦ ἀπελθόντος μηνὸς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρίας κυρίου Π. Γιαννοπούλου, ἔνθα ὑπάρχουσι τ' ἀποτελοῦντα τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου στοιχεῖα.

Καὶ δὴ ἐλάβομεν ὑπ' ὄψει τὰ βιβλία ἤτοι τὸ Καθημερινόν, τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως τοῦ τε ταμίου καὶ τοῦ εἰσπράκτορος καὶ ἐθέσαμεν τὸ « Ἐθεωρήθη » ἐπὶ τῆς τελευταίας πράξεως τοῦ Καθημερινοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου Π. Ε. καὶ ἐπὶ τῶν τελευταίων κεκομμένων διπλοτύπων τοῦ Ταμίου ὑπ' ἀριθ. 77 καὶ τοῦ εἰσπράκτορος ὑπ' ἀριθ. 181 ὡς καὶ τοῦ τελευταίου ἐντάλματος ὑπ' ἀριθ. 323.

Ἐκ τῆς παραβολῆς δὲ ἦν ἐποιησάμεθα τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως τοῦ ταμίου ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 1 — 77 καὶ τοῦ εἰσπράκτορος ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 147 — 191 καὶ 1 — 181, πλὴν τῶν ἀκυρωθέντων ἐκ τῶν τελευταίων ὑπ' ἀριθ. 58 καὶ 114, πρὸς τὰς ἐν τῷ Καθημερινῷ βιβλίῳ ἐγγραφὰς ἐξήχθη ὅτι τὰ καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1882 εἰσαχθέντα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας ἔσοδα συνίστανται κατὰ τὸν ἐν τῷ Καθημερινῷ καταγεγραμμένον ἰσολογισμόν.

Α'. ἐκ κυρίων ἐσόδων ἦτοι·

1).	Ἐκ συνδρομῶν ἐν γένει	Δρ.	25,755.39
2).	» τόκων ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐπὶ καταθέσεων	»	24,777.15
3).	» μερισμάτων ἐπὶ 22 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς		6,270.—
4).	» ἐξαργυρώσεων κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν Ἐθνικῶν δανείων	»	7,280.—
5).	» εἰσιτηρίων ἐν Μουσεῖοις	»	1,630.—
6).	» λαχείων	»	107,090.47
7).	» διαφόρων	»	743.57
8).	» κληροδοτημάτων	»	500.—
			<hr/>
		Τὸ ὅλον Δρ.	174,046.58

Β'. ἐκ διαφόρων λογαριασμῶν.

1).	Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς δρ.	111,000.—	
2).	Ἀπολήψεων προκαταβολῶν λ/σμῶ Δημοσίου	»	43,890.83
3).	Ἀπολήψεων προκαταβολῶν λ/σμῶ Ἐταιρίας	»	9,284.—
4).	Υπολοίπου 31 Δεκεμβρίου 1881	»	8,954.63
			<hr/>
		Τὸ ὅλον Δρ.	173,129.46
			<hr/>
		Τὸ ὅλον Δρ.	347,176.04

Παραβαλόντες δὲ τὰ στελέχη τῶν ἐκδοθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ αὐτὰ τὰ ἐντάλματα ὑπ' ἀριθ. 1—306 καὶ 308—323 εἰς ἃ εἰσὶ συνημμένα τὰ δικαιολογοῦντα ἐκάστην δαπάνην ἐγγραφα, πρὸς τὸ καθημερινὸν βιβλίον, ἐξηγάγομεν ὅτι τὰ ἐξόδα συνίστανται·

Α'. ἐκ κυρίων ἐξόδων ἦτοι

1).	Ἐξόδων γραφείου.	Δρ.	8,138.85
2).	» μουσείων.	»	51,601.65
3).	» ἀνασκαφῶν ἀρχαίων	»	37,590.92
4).	» ἐπαρχ. ἀρχαιοτήτων	»	12,877.60
5).	» ἀγορᾶς ἀκινήτων.	»	9,660.—
6).	» διαφόρων.	»	1,130.16
7).	» λαχείου	»	42,870.52
			<hr/>
			163,869.70

Β'. ἐκ διαφόρων λογαριασμῶν ἦτοι

1).	Βιομηχανικῆς Τραπεζικῆς Δρ.	111,841.42	
2).	Προκαταβολῶν λογ/σμῶ » Δημοσίου.	»	61,688.02
3).	Προκαταβολῶν λογαριασμῶ Ἑταιρίας.	δρ.	9,384.—
4).	Υπολοίπου ταμείου	»	392.90
			<hr/>
			183,306.34
			<hr/>
			Τὸ ὅλον δρ. 347,176.04

Κατὰ τὸν ἐν τῷ καθημερινῷ βιβλίῳ καταγεγραμμένον ἰσολογισμόν ἢ περιουσία τῆς ἑταιρίας τὴν 31 Δεκεμβρίου 1882, μετὰ τὴν προσθήκην καὶ ἀφαίρεσιν τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1882 πραγματοποιηθέντων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἀποτελεῖ ἐνεργητικὸν μὲν Δρ. 452,153,39 ἦτοι

α')	Ἐκ δύο οἰκοπέδων ἐν Ἀθήναις καὶ οἰκίας ἐν Κηφισίῳ.	Δρ.	26,981.—
β')	Ἐκ 12 μετοχῶν Ἑθνικῆς Τραπεζικῆς.	»	48,000.—
γ')	Ἐξ ἐντόκων καταθέσεων εἰς τὴν Τράπεζαν	»	10,061.—
δ')	Ἐκ 1093 ὁμολογιῶν διαφόρων Ἑθνικῶν δανείων	»	304,526.23
ε')	Ἐκ προκαταβολῶν λ/σμῶ Δημοσίου	»	60,992.76
ς')	Ὅμ. λ/σμῶ Ἑταιρίας.	»	1,200.—
ζ')	Ἐκ μετρητῶν	»	392.90
			<hr/>
	Πρὸς μεταφορὰν.	Δρ.	452,153.89

Ἐκ μεταφορᾶς. . . . Δρ. 452,153.89
 Παθητικὸν δὲ » 9,925.74

Διὰ τὰ ὀφειλόμενα τῆ βιομηχανικῆ Τραπεζῆς
 ἀπέναντι τοῦ ἀνοικτοῦ λ/σμοῦ. . . . Δρ. 442,228.15
 οὕτω δὲ ἡ καθαρὰ περιουσία τῆς Ἐταιρίας συνίσταται ἐκ δραχ.
 442,228.15 παλαιῶν ἢ νέων δραχμῶν 394,846,57.

Σχετικὰ πρὸς τὸν λογαριασμὸν τῆς καταστάσεως τῆς περιου-
 σίας τῆς Ἐταιρίας ὁ κύριος ταμίας ὑπέβαλεν ἡμῖν α') τοὺς
 τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἐν Ἀθήναις δύο οικοπέδων καὶ τῆς
 ἐν Κηφισίᾳ οἰκίας παριστανομένων ἐν τῇ καταστάσει ἀντὶ δραχ.
 26,981 ἥτοι τὸ ὑπ' ἀριθ. 9712 τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1851
 συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κ. Κοκκίδου, τὸ ὑπ'
 ἀριθ. 28664 τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1882 ὁμοιον τοῦ συμβολαιο-
 γράφου Ἀθηνῶν Γ. Ἀφεντάκη καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 32,107 τῆς
 19 Νοεμβρίου 1881 τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Β. Λαμ-
 προύλη· β') τὸ μετὰ τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς ὑπ' ἀριθ.
 26,638 τῆς 9 Ἰουλίου 1879 συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου
 Ἀθηνῶν Γ. Ἀντωνιάδου καὶ τὰς ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1880
 καὶ 19 Ἰανουαρίου 1882 ἀποδείξεις τῶν διαχειριστῶν αὐτῆς ἐξ
 ὧν ἀποδεικνύεται ἡ εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην κατάθεσις καὶ
 φύλαξις τῶν τίτλων δώδεκα ὀνομαστικῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς
 Τραπεζῆς παριστανομένων ἐν τῇ καταστάσει ἀντὶ δρ. 48,000.
 Τεσσάρων ὁμολογιῶν αὐτῆς δι' ἔντοκον κατάθεσιν δρ. 10,061
 καὶ τῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1882 μετὰ τὰς προηγηθείσας
 κληρώσεις, ὑπολειπομένων ἐν τῇ ἰδίᾳ τραπεζῇ χρεωγράφων Ἐθني-
 κῶν δανείων ἥτοι

147	ὁμολόγων τοῦ Ἐθνικοῦ δανείου τῶν	6,000,000	
451	»	»	» 25,000,000 πρὸς 9 %
10	»	»	» » 8 %
259	»	»	» 4,000,000 » 8 %
135	»	»	» 60,000,000 » 6 %
91	»	»	» 10,000,000 » 8 %

1093

παριστανομένων ἐν τῇ καταστάσει ἀντὶ δραχ. 304,526, 23·
 γ') τὰ συμβόλαια ἥτοι τὰ ὑπ' ἀριθ. 29184, 29240, 29390,

29705, 29876, 29891, 29960, 30078 και 30171 τοῦ ἔτους 1882 τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἡλ. Γλυκοφρύδου, τὰς παραγγελίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπ' ἀρ. 12,389 τῆς 5 Μαΐου καὶ τῆς 28 Ἰουνίου καὶ 4 Αὐγούστου 1882 καὶ λοιπὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου γενομένων κατὰ τὸ 1882 καὶ μῆπω ἀποληφθεισῶν προκαταβολῶν δρ. 60,992,76 καὶ δ') χρηματικὰ ἐντάλματα δυνάμει τῶν ὁποίων ἐπληρώθησαν προκαταβολικῶς διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐταιρίας δρ. 1200.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ καθαρὰ περιουσία τῆς Ἐταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1881 συνίστατο ἐκ δραχ. 429,671,27, ἔπεται ὅτι ἐπῆλθεν αὐξήσις αὐτῆς κατὰ τὸ ἔτος 1882 ἐκ δρ. 12,556,88.

Μετὰ τὴν περαιώσιν τοῦ ἐλέγχου τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ἔτους 1882 ὁ Ταμίας τῆς Ἐταιρίας ἐξητήσατο νὰ ἐξελεγχθῇ καὶ ἡ χρηματικὴ διαχείρισις τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Τὴν αἴτησιν ταύτην ἀποδεχθέντες, ἐλάβομεν ὑπ' ὄψει τὰ στελέχη τῶν ὑπ' ἀριθ. 1 — 7 διπλοτύπων εἰσπράξεως, ἐξ ὧν ἐβεβαιώθη ὅτι ἀπὸ 1 — 30 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. εἰσπράχθησαν τὰ ἐξῆς ποσὰ εἰς νέας δραχμὰς (κατὰ τὸν Νόμον ΣΔ' περὶ νομισματικοῦ συστήματος).

α')	Ἐξ ὑπολοίπου τῆς 31 Δεκεμβρίου μετατραπέντος εἰς νέας.	Δρ. 350.80
β')	Ἐκ τιμήματος λαχείου Ζ' περιόδου.	» 49,443.20
γ')	Ἐξ ἀπολήψεως προκαταβολῶν λ/σμῶ Δημοσίου.	» 1,751.74
δ')	Ἐκ τόκων	» 1,499.50
ε')	Ἐξ ἀντιτίμου κληρωθεισῶν ὁμολογ.	» 801.—
		<hr/> Τὸ ὅλον δρ. 53,846.24

Ἐπληρώθησαν δὲ τὰ ἐξῆς ποσὰ κατὰ τὰ ὑπ' ἀριθ. 1—8 καὶ 10—15 χρηματικὰ ἐντάλματα.

α')	Διὰ προκαταβολὰς λ/σμῶ Δημοσίου. . . Δρ.	8,526,80
β')	Διὰ καταθέσεις εἰς Βιομηχανικὴν Τράπεζαν ἀπέναντι τοῦ ἀνοικτοῦ λ/σμοῦ. »	40,300,50
γ')	Διὰ ἔξοδα γραφείου »	135 —
δ')	» » ἐπαρχιακῶν ἀρχαιοτήτων. . . »	187,48
ε')	» » ἀνασκαφῶν. »	260,60
ς')	» » πρὸς ἀγορὰν ἀρχαίων »	283,93
ζ')	» » μουσείων. »	1,482,54
	Τὸ ὅλον Δρ.	51,176,85

Τοῦ ποσοῦ τούτου ἀφαιρουμένου ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων, ὑπολείπονται δραχ. 2669,34, εὐρεθεῖσαι εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐταιρίας καὶ ἀπαρτιζόμεναι·

α')	Ἐκ Τραπεζ. Γραμματ. $26 \times 100 =$	Δραχ. 2600
β')	» » $2 \times 25 =$	» 50
γ')	» » $3 \times 5 =$	» 15
δ')	Ἐκ χαλκίων νομισμάτων »	4,34
		<hr/> 2669,34

Προτιθέμενοι νὰ ἐξελέγξωμεν καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν εἰσπραχθέντων χρημάτων δυνάμει τῶν γραμματίων τῆς Ζ' περιόδου τοῦ λαχείου τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐπληροφορήθημεν, ὅτι τῆς τοιαύτης διαχείρισεως χωριστῆς καὶ εἰς εἰδικὸν πρόσωπον ἀνατεθειμένης, δύσκολος ἀποθάνει ἤδη ὁ ἔλεγχος, τοῦ διαχειριστοῦ μὴ δυναμένου νὰ ὑποβληθῇ ἤδη ὑπ' αὐτὸν, ἄτε ἀσχολουμένου εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν πληρωτέων χρηματικῶν ποσῶν τοῖς κερδῶσις ἀριθμοῖς κατὰ τὴν Ζ' περίοδον· αἱ πληροφορίες ὅμως, ἃς δυνάμεθα νὰ παράσχωμεν ἐπὶ τῆς διαχείρισεως ταύτης εἰσὶν αἱ ἐξῆς.

Ὅτι κατὰ τὰ δημοσιευθέντα πρακτικὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λαχείου τῶν ἀρχαιοτήτων τὰ πωληθέντα γραμματῖα τῆς Ζ' περιόδου εἰσὶν 28,785, ὧν τὸ τίμημα πρὸς δραχ. 3 ἕκαστον ἀπο-

τελεῖ ποσὸν δραχ. 86,355,—
ἐκπτώσει δὲ τῶν κρατηθέντων λόγῳ προμη-
θείας ὑπὸ τῶν πωλητῶν πρὸς 10 % . . . δραχ. 8,635,50
Υπολείπονται δρ. 77,719,50

Ἐξ ὧν εἰσῆχθησαν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς
Ἑταιρίας κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1882
παλαιαὶ δρ. 2721,19 ἢ νέαι. . δρ. 2,429,63
κατὰ δὲ τὸ 1883 Ἰανουάριον μῆνα » 49,443,20

51,872,83

Υπολείπονται ἐπομένως εἰς βᾶρος τοῦ δια-
χειριστοῦ δρ. 25,846,67
ἀλλὰ τοῖς κατόχοις τῶν ὑπὸ τῆς τύχης εὐνοηθέν-
των 200 γραμματίων ἀποδοθήσονται . . . » 28,785 =
ὥστε πρὸς ἐντελῆ ἐξόφλησιν τῶν ὑποχρεώσεων
τῆς Ἑταιρίας ἐκ τῆς τελευταίας κληρώσεως,
πληρωθήσονται τῷ ἀρμοδίῳ διαχειριστῆ. . . » 2,938,33

Οὕτω περιωρίσθη ὁ ἐλεγχος ἡμῶν ἐπὶ μόνῃς τῆς διαχειρίσεως
καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ ἐνε-
στῶτος τοῦ Ταμείου κυρίου Π. Γιαννοπούλου. Ἐκ τοῦ ἐλέγχου
δὲ τούτου οὐδεμίαν ἐναπέμεινεν ἡμῖν ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀκρι-
βείας, μεθ' ἧς τό τε Διοικητικὸν συμβούλιον καὶ ὁ Ταμίας δια-
χειρίζονται τὴν περιουσίαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1883.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ

Κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Γ. ΕΜ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Π. Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀντιπρόεδρος ἠρώτησεν, ἂν ἔχῃ τις τῶν ἐταίρων νὰ ποιήσῃ παρατηρήσεις. Οὐδεὶς ἐπέηρε φωνήν. Ὅθεν εἰπὼν ὁ ἀντιπρόεδρος· προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου, ἐκάλεσε δύο ψηφολέκτας παρὰ τὸ βῆμα καὶ ἤδη ἔμελλε ν' ἀναγνωσθῆ παρὰ τοῦ γραμματέως ὁ κατάλογος τῶν ψηφηφορησόντων, ὅτε παρουσιασθεῖς ὁ ἐταῖρος Θεμ. Ν. Χ. Φιλαδελφεὺς ἤθελε νὰ ποιήσῃ τὰς ἑαυτοῦ προτάσεις περὶ τῶν τῆς Ἑταιρίας πραγμάτων, ὡς εἶχεν ἐν τῇ πρώτῃ Συνελεύσει δηλώσει τὸν σκοπὸν του. Ἐπειδὴ δὲ παρὰ τοῦ προεδρεύοντος καὶ παρ' ἄλλων ἐταίρων τῷ ἐγένετο παρατήρησις, ὅτι τώρα μὲν νὰ ἀνακοπῆ οὕτως ἢ σχεδὸν ἀρξάμενη ἐκλογὴ δὲν εἶναι πρέπον, ὕστερον δὲ μαιαξὺ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας κατὰ τὸν ὀργανισμὸν ψηφηφορίας δύναται νὰ διατυπώσῃ τὰς προτάσεις του, ἵνα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὡς ἀντικείμενον ἄλλης προσεχῶς συγκαλεσθησομένης Συνελεύσεως, ἀνεχώρησεν. Οἱ ἐταῖροι ἔπειτα ἐψήφισαν διὰ δύο ψηφηφοριῶν, καθ' ἃ κελεύει ὁ ὀργανισμὸς, τὸ νέον συμβούλιον ὡς ἐξῆς·

Πρόεδρον τὸν Ἄλ. Ἀ. Κοντόσταυλον	διὰ ψήφων	74
Ἀντιπρόεδρον τὸν Σπυρ. Φιντικλῆν	»	» 66
Ἐταῖρον τὸν Π. Ἐμ. Γιαννόπουλον	»	» 71
Γραμματέα τὸν Στέφ. Α. Κουμανούδην	»	» 74
Συμβούλους δὲ τοὺς Δημ. Σεμιτέλον	»	» 69
Λύσ. Καφταντζόγλου	»	» 61
Γ. Ἀντωνιάδην	»	» 61
Στ. Δραγούμην	»	» 60
Π. Εὐστρατιάδην	»	» 50
Κ. Μυλωνᾶν	»	» 50
Γ. Νικολαΐδην	»	» 45

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δύο ψηφηφοριῶν ἀφοῦ ἀνεκέρηξεν ὁ ἀντιπρόεδρος, διελύθη ἡ Συνέλευσις περὶ ὥραν πρώτην μετὰ μεσημβρίαν.